

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΟΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝ ΤΗΣ
ΙΩΑΝ. ΗΡ. ΜΑΛΛΩΣΗΣ

ΕΤΟΣ Β'. ΤΕΥΧΟΣ 99^{ον}

22 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1926

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐξωτερικὴ ἑβδομάς

Ἐσωτερικὴ ἑβδομάς

Οἰκονομολογικὴ ἑβδομάς

Κων. Γ. Ἀγγελόπουλος: Στάσεις Ρωμαϊκῶν Λαγεῶνων ἐπὶ Τιβέριου

Δ. Πουρνάρα: Ἔθνη καὶ λαοὶ τῶν Βαλκανίων.

Ἐκ Σόφρας: Ἀνταπόκρισις.

Ἡ οἰκονομικὴ ἀνάρθωσις τῆς Γερμανίας

Τὸ κίνημα τῆς Κρήτης.

ΙΩΑΝ. ΗΡ. ΜΑΛΛΩΣΗ: Ἡ πολιτικὴ Ἱστορία τοῦ Γούναρη.

ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΤ ΑΔΙΣΥΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Δραχ. 150

ΕΞΑΜΗΝΟΣ " " 75

ΕΤΗΣΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ (γενικῶς) £ 1

" ΑΜΕΡΙΚΗΣ Δολλάρια 5

Ἐξάμηνοι συνδρομαὶ Ἐξωτερικοῦ καὶ τρίμηνοι Ἐσωτερικοῦ δὲν γίνονται δεκταί.

— Διὰ δημοσιεύσεις ἀγγελιῶν ἰδιαιτέρως συμφερονίαι.

— Τὰ ἐμβάσματα ἀπευθύνονται δι' ἑπιταγῆς πρὸς τὴν διεύθυνσιν.

— Διὰ πάσας ἀνωμαλίαις περὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ φιλέτου οὐδὲν ἀνδρομνηταὶ παρακαλοῦνται ἢ ἀπευθύνονται πρὸς τὴν διεύθυνσιν.

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΕ ΔΕΛΤΑΧΜΑΣ ΤΡΕΙΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΗΛ. ΔΙΕΥΘ.: ΤΡΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛ. ΕΞ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 72.000.000
ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡ. 28.600.000

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ :

ΑΘΗΝΑΙ
Παγκράτι
ΑΓΡΙΝΙΟΝ
ΑΙΓΙΟΝ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟ-
ΛΙΣ (Δεδεαγιάς)
ΑΜΦΙΣΣΑ
ΑΜΑΛΙΑΣ
ΑΡΓΟΣ
ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ
ΒΑΘΥ (Σάμου)
ΒΟΛΟΣ
ΓΑΡΓΑΔΙΑΝΟΙ
ΓΥΘΕΙΟΝ
ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ
ΔΡΑΜΑ

ΖΑΚΥΝΘΟΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΘΗΒΑΙ
ΙΘΑΚΗ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΚΑΒΑΛΛΑ
ΚΑΛΑΜΑΙ
ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ
ΚΑΡΔΟΒΑΣΙ
(Σάμου)
ΚΑΡΦΕΝΗΣΙΟΝ
ΚΑΣΤΟΡΙΑ
ΚΑΣΤΡΟΝ
(Δήμνου)
ΚΕΡΚΥΡΑ
ΚΙΑΤΟΝ

ΚΟΖΑΝΗ
ΚΟΜΟΤΙΝΗ
ΚΟΡΙΝΘΟΣ
ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ
ΛΑΜΙΑ
ΛΑΡΙΣΣΑ
ΛΕΒΑΔΕΙΑ
ΔΕΥΚΑΣ
ΔΙΜΝΗ (Εύβοιας)
ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΣ
ΜΥΤΙΛΗΝΗ
ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ
ΕΑΝΘΗ
ΕΥΔΟΚΑΣΤΡΟΝ
ΠΑΤΡΑΙ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

πλ. Τελωνίου

ΠΟΤΑΜΟΣ
(Κυθήρων)
ΠΡΕΒΕΖΑ
ΠΥΡΓΟΣ
ΡΕΘΥΜΝΟΣ
ΣΠΑΡΤΗ
ΣΟΡΟΒΙΤΣ
ΣΥΡΟΣ
ΤΡΙΚΚΑΛΑ
ΤΡΙΠΟΛΙΣ
ΤΣΟΥΓΛΙΟΝ
ΓΑΡΑ
ΦΛΩΡΙΝΑ
ΧΑΛΚΙΣ
ΧΑΝΙΑ
ΧΙΟΣ

ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ : ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, Pine Street 25 ΒΟΣΤΩΝΗ
Athens Banker's Corporation.

ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ : ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Fenchurch Street 22.

ΕΝ ΚΥΠΡΩ : ΛΕΜΕΣΟΣ, ΛΕΥΚΩΣΙΑ

ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ : ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΚΑΪΡΟΝ, ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ.

ΠΥΚΝΟΤΑΤΟΝ ΔΙΚΤΥΟΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΩΝ

Καταθέσεις εις Δραχμάς και Συναλλάγμα επί του Έξωτερικού
έν όψει και επί προθεσμία.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΜΕΧΡΙ ΔΡ. 20.000 πρὸς 4 ο/ο

ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΛΛΟΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ ΟΡΟΥΣ

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΛΛΩΣΗΣ

ΕΞΟΤΕΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Από της διαρρευσάσης εβδομάδος ἔλη-
ξεν ἡ τόσον διαρκέσασα συζήτησις μεταξὺ
Ἑλλάδος καὶ Σερβίας πρὸς ἐπίλυσιν τῶν ἐκ-
χωρητῶν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ζητημάτων.

Τὴν πρωίαν τῆς παρελθούσης Τρίτης,
17ης Αὐγούστου 1926, οἱ κ.κ. Ρούφος καὶ
Πανταζῆς ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος, καὶ οἱ κ.
κ. Ἀβράμοβιτς καὶ Γαβριήλοβιτς, ἐκ μέρους
τῆς Γιουγκοσλαβίας, υπέγραψαν τέσσαρας
συμβάσεις, ρυθμιζούσας τὰς ἑλληνο-σερβικὰς
διαφοράς.

Αἱ ὑπογραφεῖσαι συμβάσεις εἶνε αἱ ἑξῆς·

α) Σύμβασις ἐπὶ τοῦ διακομιστικοῦ ἐμπορίου
καὶ τῶν συγκοινωνιῶν. Δι' αὐτῆς διακανονίζονται
τὰ τῆς ἐνεργείας τοῦ διαμετακομιστικοῦ ἐμπορίου
τῆς Σερβίας διὰ τῆς Σερβικῆς ζώνης τῆς Θεσ-
σαλονίκης καὶ τῶν μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Σερβίας
σιδηροδρομικῶν συγκοινωνιῶν.

β) Σύμβασις περὶ τῶν κοινῶν σιδηροδρομικῶν
σταθμῶν. Τοιοῦτος κοινὸς σταθμὸς ὁρίζεται ὅτι
θὰ εἶναι μόνον ὁ τῆς Γευγελῆς.

γ) Σύμβασις περὶ τῶν κοινῶν τιμολογίων τῆς
κατ' εὐθείαν ἀποστολῆς ἐμπορευμάτων. Εἰς τὴν
σύμβασιν ταύτην εἶναι προσηρητέμον τελικῶν
πρωτόκολλον.

δ) Σύμβασις, περιλαμβάνουσα καὶ τὴν σύμβα-
σιν περὶ Σερβικῆς ζώνης τὴν ὑπογραφεῖσιν ἐν
Βελιγραδίῳ τὴν 10 Μαΐου 1923. Διὰ τῆς συμβά-
σεως ταύτης τακτοποιοῦνται ὅλαι αἱ διατυπώσεις
τῆς διεξαγωγῆς τοῦ διαμετακομιστικοῦ ἐμπορίου
διὰ τὴν ζώνην. Καὶ εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην
σύμβασιν εἶναι προσηρητέμον πρωτόκολλον.

Ταυτοχρόνως μετὰ τῶν ἀνωτέρω συμβά-
σεων οἱ κ.κ. Ρούφος, διὰ τὴν Ἑλλάδα, καὶ
Γαβριήλοβιτς, διὰ τὴν Σερβίαν, υπέγραψαν
Συνθήκην συνεννοήσεως καὶ φιλίας (Traité
d'entente et d'amitié) καὶ ἐπὶ τῆν
ἀνακοίνωσιν ἢ συνθήκην αὐτήν, καταρτισθεῖ-
σα ἐντὸς τοῦ πλαισίου τὸ ὅποιον καθορίζει
τὸ Σύμφωνον τῆς ἰδρύσεως τῆς Κοινωνίας
τῶν Ἑθνῶν, εἶνε καθαρῶς ἀμυντικῆ καὶ δι-

αρκείας τριῶν ἐτῶν, δυναμένη νὰ ἀνανεωθῇ.
Συμπληρωματικῶς περιλαμβάνει ὑποχρέωσιν
καὶ διὰ τὰ δύο συμβαλλόμενα μέρη ὅπως ἀ-
ναγνωρίζουν αὐτὴν ὡς ἰσχύουσαν καὶ 6 μῆ-
νας ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἤθελε τυχὸν
καταγγεληθῇ ὑπὸ τοῦ ἑνὸς μέρους. Τέλος εἰς
τὴν συνθήκην δύνανται νὰ προστεθοῦν βρα-
δύτερον καὶ στρατιωτικοὶ ὅροι. Πέραν τού-
του ἡ κυβέρνησις δὲν ἔχοιρε σκόπιμον νὰ ἀ-
νακοινώσῃ ἄλλο τι ἢ μὴ λεπτομερείας τινὰς
τῶν 4 τεχνικῶν συμβάσεων, ἐκ τῶν ὁποίων
δυστυχῶς δὲν δυνάμεθα νὰ ἀντιληφθῶμεν
τὴν πραγματικὴν ἔκτασιν τῆς συμφωνίας, ἢ
ὅποια ἐπετεύχθη μεταξὺ τῶν δύο ἀντιπροσω-
πειῶν. Ἡ Κυβέρνησις ἀνεκοίνωσεν ὅτι αἱ
τέσσαρες συμβάσεις θὰ κερωθοῦν διὰ Νομο-
θετικοῦ Διατάγματος, ἐνῶ ἐγκώσθη ἔξ ἄλ-
λου ὅτι ἡ Σερβικὴ Κυβέρνησις θὰ ὑποβάλῃ
αὐτὰς ὑπὸ τὴν ἐγκρισίν καὶ τὴν κέρωσιν τῆς
Σουβίνας. Ἡ συνθήκη συνεννοήσεως καὶ
φιλίας ἐγκρίθη σκόπιμον νὰ μὴ κερωθῇ οὔτε
καὶ νὰ ἀνακοινωθῇ εἰς τὸν τύπον. Διὰ τὴν
μὴ κέρωσιν προεβλήθη ἡ δικαιολογία ὅτι δὲν
εἶναι ἀναγκαῖα αὕτη, καθ' ὅσον συνομολο-
γήθη ἐν ὀνόματι τῶν ἀρχηγῶν τῶν δύο συμ-
βαλλομένων κρατῶν.

Ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ γεγονότος τούτου,
ἐπιπέσει νὰ ἐπιτραπῇ βραδύτερον. Παρ' ὅ-
τις ὅμως τὰς ἐπιφυλάξεις μας ἐπὶ τῶν ἀνω-
τέρω ἀντιλήψεων τῆς κυβερνήσεως, δὲν παύ-
ει νὰ παραμένῃ ὡς σπουδαιότατον γεγονός ἡ
ὑπογραφή τῶν 4 συμβάσεων καὶ τῆς ἀμυν-
τικῆς συνθήκης, δικαίως δὲ ὁ ὑπουργὸς τῶν
ἔξωτερικῶν κ. Ρούφος εἰς δηλώσεις του ἔ-
κρινεν ἑαυτὸν εὐτυχῆ διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν
ἐκχωρητῶν Ἑλληνο-σερβικῶν ζητημάτων, ἐάν
ἐπιδοσομεν ὅτι συμβαίνει τοῦτο ἀπὸ τῆς

παρελθούσης Τετάρτης.

Αρκοίμεθα να διαπιστώσωμεν τα ανακρινόμενα σημεία των συμβάσεων.

Η διοικήσις του Σιδηροδρόμου Γευγελής — Θεσσαλονίκης θα είναι ελληνική, αλλά επί των ζητημάτων επί των οποίων θα προκύπτουν διαφωνία μεταξύ του Έλληνα διευθυντού και Σέρβου αντιπροσώπου (διευθυντού) τας αποφάσεις θα λαμβάνη ο Γάλλος διαιτητής τον οποίον θα διορίση ή Κοινωνία των Έθνών.

β) Ο σιδηροδρομικός σταθμός Θεσσαλονίκης θα είνε ελληνικός, αλλά εις την σύνθεσιν και την διάλυσιν των συρμών θα πρωτοστατή ο Σέρβος διευθυντής.

γ) Η Σερβική ζώνη Θεσσαλονίκης επεκτείνεται κατά 140 μέτρα εις μέταπον. Η Σερβία θα διεξάγη ελευθέρως διά Θεσσαλονίκης τὸ δ.αμετακομιστικὸν αὐτῆς ἐμπόριον. Ἐκτός τούτων δ.δονται καὶ διάφοροι ναυτιλιακαὶ παραχωρήσεις, μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ ἡ σερβικὴ ἀκτοπλοία εἰς Ἑλληνικοὺς λιμένας.

δ) Παραλείπομεν τὰ 20 ἑκατομμύρια Γαλλικῶν φράγκων τὰ ὁποῖα δίδονται διὰ τὴν παραχώρησιν τῶν Σερβικῶν δικαιωμάτων ἐπὶ τοῦ Σιδηροδρόμου εἰς τὴν Ἑλλάδα.

ε) Ὅσον ἀφορᾷ τὰς μειονότητες, ἡ Ἑλλάς ἀναγνωρίζει ὡς Σερβικὰς τὰς ἐν Ἑλλάδι Σλαβικὰς μειονότητας.

Καθ' ἣν στιγμήν γράφεται ἡ ἐπισκόπησις αὐτῆ, ἡ κυβέρνησις τῆς Σόφιας δὲν ἐπέδωκεν εἰσέτι τὴν ἀπάντησιν τῆς εἰς τὴν συλλογικὴν διακοίνωσιν τῶν τριῶν Βαλκανικῶν Δυνάμεων. Ἡ καθυστέρησις αὐτῆ, ὀφειλέως ἢ τυπικῶς εἰς τὴν ἀπουσίαν τοῦ βασιλέως Βόρδου, ὁ ὁποῖος ἔσπευσε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Βουλγαρίαν, δικαιολογεῖται μᾶλλον ἀπὸ ἐπιθυμίαν τῆς Βουλγαρικῆς κυβερνήσεως νὰ ἐπιτύχῃ ψυχραίμας τὰ ἐπιχειρήματα, δι' ἃν θὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀδυναμίαν τῆς νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν κίνησιν τῶν Βουλγαρομακεδονικῶν ὀργανώσεων. Ἀπὸ πληροφορίας φίλων πρὸς τὴν Σόφιαν δημοσιογραφικῶν ὀργανῶν μανθάνομεν ὅτι ὁ κ. Λιάμπτσεφ θὰ προσάσῃ ὅτι ἡ ἀπαγόρευσις εἰς τὴν Βουλγαρίαν νὰ διατηρῇ τακτικόν στρατόν, ἐμποδίζει αὐτὴν νὰ λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα, ἀλλ' ὅτι πάντως θὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως περιορίσῃ τὴν δράσιν τῶν κομιτατζή-

δων. Ἐάν πράγματι τοιαύτη εἴνε ἡ ἀπάντησις τῆς Βουλγαρίας, παρέχεται εἰς τὰς τρεῖς Βαλκανικὰς Δυνάμεις τὸ δικαίωμα νὰ λάβουν μόναι τὰ ἐπιβαλλόμενα ὑπὸ τῆς ταραχοποιῶν δράσεως τῶν Βουλγαρομακεδόνων μέτρα. Μεταξὺ τῶν μέτρων τούτων νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ εἴνε ἐκ τῶν πρώτων ἡ ἴδρυσις οὐδετέρας ζώνης ἐπὶ τοῦ Βουλγαρικῶ ἐδάφους, παρὰ τὰ σύνορα.

Ὅργανα τινὰ τοῦ ξένου τύπου, μεταξύ τῶν ὁποίων δυστυχῶς διακρίνονται καὶ τινες δημοκρατικαὶ Ἴταλικά ἐφημερίδες, ἐξακολουθοῦν τὸν θόρυβον περὶ τοῦ ἀνυπάρχοντος «Μακεδονικοῦ ζητήματος», βεβαιοῦντα μάλιστα ὅτι τῆς ὑποθέσεως πρέπει νὰ ἐπιληφθῇ ἡ Κοινωνία τῶν Ἑθνῶν. Ἡ κίνησις αὕτη ἀδυνατοῦμεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἐξυπηρετεῖ τὴν Βαλκανικὴν εἰρήνην. Τούναντίον μάλιστα φρονοῦμεν ὅτι τοιαύτη ἀνακίνησις θὰ ἀποτελεῖ πλήγμα σοβαρώτατον κατὰ τῆς εἰρήνης, ἐφ' ὅσον θὰ ὑπέσκαπτε αὐτὰ τὰ θεμέλια τοῦ μεταπολεμικοῦ καθεστώτος, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀν' ἡ ἀνακίνησις αὕτη δὲν εἴνε δυνατόν νὰ καταλήξῃ εἰς ἀπόφασιν τινὰ θίγουσαν τὴν Βαλκανικὴν εἰρήνην.

Ἡ Ἰταλία συνεχίζουσα διὰ τοῦ κ. Μουσσολίνι τὴν πολιτικὴν τῆς διεισδύσεως εἰς τὰ Βαλκάνια ἐνθαρρύνει τὴν προσέγγισιν μετὰ τῆς Ρουμανίας, τῆς ὁποίας ὁ πρωθυπουργὸς στρατηγὸς Ἀβερέσκο—θανμαστής τοῦ Φασισμοῦ—ἐπισκέπτεται ἤδη τὴν Ρώμην διὰ πολιτικῶς σκοποῦς. Ἡ προσπάθεια τοῦ κ. Μουσσολίνι εἴνε ἀρκούντως δύσκολος, ἐφ' ὅσον τείνει νὰ διατηρήσῃ τὴν φιλίαν τῆς Ρωσίας καὶ νὰ κατακτήσῃ ὀριστικῶς τὴν Ρουμανίαν, μετὰ τῆς ὁποίας ἡ Μόσχα εὐρίσκεται εἰς σοβαρὰν διάστασιν λόγω τῆς ἐκκρεμότητος τοῦ Βεσσαραβιακοῦ ζητήματος. Θὰ ἐπιτύχῃ νὰ συνδυάσῃ τὴν διπλὴν αὐτὴν φιλίαν ἢ φασιστικὴ Ἰταλία; Ἀπὸ τὰ πορίσματα τῶν συνομιλιῶν Μουσσολίνι—Ἀβερέσκο πρόκειται νὰ τὸ μάθωμεν. Ἡ Ἑλλάς, ἐφ' ὅσον μάλιστα πρόκειται νὰ συνδεθῇ μετὰ τῆς Ρουμανίας καὶ διὰ συνθήκης παρομοίας πρὸς τὴν ὑπογραφείσαν ἤδη μετὰ τῆς Σερβίας, ὀφείλει νὰ παρακολουθῇ ἀγρόπνως τὴν διπλωματικὴν ταύτην κίνησιν, ἢ ὁποία τονώνει τὴν ἐπιρροὴν τῆς Ἰταλίας εἰς τὰ Βαλκάνια.

POLITICUS

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Ἀραβαντινὸς προέβη ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰς κάτωθι ἀνακοινώσεις ἐπὶ τοῦ διοργανωθέντος ἐν Κρήτῃ κινήματος.

—Ἡ Κυβέρνησις ἀντιλαμβανομένη ὡς πρότερον καθήκον αὐτῆς τὴν διατήρησιν παγία; πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς τάξεως ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἀνιστορησθέντος εἰς τε τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ Προεδρικοῦ δημοψηφίσματος καὶ εἰς τοὺς προγραμματικὸς σκοποῦς τῆς πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐξῆς ὀικονομικῶν καὶ ἐξωτερικῶν προβλημάτων καὶ πρὸς πειρομηνίαν τῶν ἐκλογῶν τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας, πιστοποίησεν εὐθύς ἀπὸ τῆς πρώτης ἐβδομάδος τῆς ὑπ' αὐτῆς ἀναλήψεως τῆς ἀρχῆς τῆς ἐξῆς; ἐνδεικτικὰ σημεῖα ἀνατρεπτικῆς κινήσεως, στρεφόμενης κατὰ τοῦ ἰσχυρότερου πολιτικοῦ καθεστῶτος.

Πρώτον τὴν ἀειθρον διασπορὰν τῆς ψευδοῦς φήμης κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἀρχηγὸς τῆς μοίρας τῶν γυμνασίων πλοίαρχος κ. Κολιαλέ η μετὰ τοῦ ὑπ' αὐτὸν στολοῦ ἐστάσισε κατὰ τῆς νομίμου Κυβερνήσεως, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ ἀπμακρύνετο τῆς ἀρχῆς; καὶ δι' αὐτὴν διὰ τὴν αὐτὴν πολιτικουστρωτικὸν διειδυτήριον.

Ἡ φήμη αὕτη ἦτο ἀπολίτως φαντασιώδης, ἐκκολληθεῖσα εἰς ἐγκαταλείποντας τὴν ἀσφαλίαν τῆς δημοκρατίας δὲ αὐτῆς; εἰς φύλλα τῆς 29 Ἰουλίου ἔβλεπεν ὡς ἐπικολουθῶν τὴν παῦσιν τῆς ἐφημερίδος, ἧτις διὰ τοῦ τρόπου, κατ' ὄν τὴν ἐνημοσίευσεν, ἄφισε νὰ πιστεῖται ὅτι εἴχεν ὑπόστασιν τινά.

Δεύτερον τὴν ὑπὸ τοῦ ἡγέτου τοῦ κόμματος τῶν προοδευτικῶν φιλελευθέρων γενομένην, ἀλλ' ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ματαιωθείσαν, ἀπόπειραν πρὸς ὑποκίνησιν τοῦ στρατοῦ εἰς στάσιν κατὰ τοῦ καθεστώτος κα ἀνάμειξιν εἰς τὰ πολιτικὰ πράγματα. Ἡ ἀπόπειρα αὕτη ἐγένετο δι' ἀνακοινώσεων τῆς 31 Ἰουλίου πρὸς τὴν 1 Ἀυγούστου, περιεχουσῶν ἀπερικάλυπτον ὁμολογίαν τοῦ εἰρησίου κομματάρχου περὶ τῶν ἀνατρεπτικῶν σκοπῶν τοῦ κόμματος τοῦ καὶ ὡ ἀνακοινώσεων, ἀποσταλείσας εἰς τὰς ἐφημερίδας, ἡ Κυβέρνησις ἀπηγόρευσε τὴν ἐνημοσίευσιν.

Τίτον τὴν καίριον τῆς ἀποτυχούσης ὡς ἄνω ἀποπέρας πρὸς ἀνατροπὴν τοῦ καθεστώτος δι' ἀνόμιμους στρατιωτικῶν, γενομένη ἐξείαν ἀπόπειραν (1 Ἀυγούστου) ἀμφισβητήσεως τοῦ κύρους τῆς Κυβερνήσεως πρὸς διεξαγωγὴν τῶν Ἑλληνοσερβικῶν διαπραγματεύσεων καὶ δὴ ἐπὶ τῇ ψευδεῖ

προσπορεύσει, ὅτι ἡ Κυβέρνησις προέβαιεν εἰς παραχώρησις βλαπτικῶν τῶν Ἑθνικῶν συμφερόντων.

Κατὰ πασῶν τῶν ἀνατρεπτικῶν τούτων προσπαθειῶν, ἐν τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἐκείνη, το αἰ ἐκτεθεῖσαι ψευδεῖς φήμαι καὶ στασιαστικαὶ ὑποκινήσεις, ἡ Κυβέρνησις εἴχε θεωρήσει, ὅτι ἐπροστάτευσεν ἐπαρκῶς τὸ κύρος τῆς ἐν τῇ Προεδρικῇ ἐκλογῇ λαϊκῆς ἐτυμηγορίας εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ κοινωνικὴν τάξιν δ' α τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νέου περὶ τύπου Νόμου, ὅστις ἦτο προωρισμένος νὰ θέσῃ φραγμὸν εἰς τὰς δύο πηγὰς ταραχῶν, τὴν εὐθείαν προσβολὴν καὶ πρόκλησιν κατὰ τοῦ καθεστώτος καὶ τὴν διάδοσιν ψευδῶν εἰδήσεων.

Οὕτως εἶχον τὰ πράγματα καὶ ἡ ἐκτέλεσις ἐπανεπαύετο, ἀφωσιωμένη εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν κυβερνητικῶν λειτουργιῶν, ὅτε, τὴν 7ην Αὐγούστου, ἡ διοικήσις Ἀσφαλείας Χανίων ἀνέφερεν ἱεραρχικῶς, ὅτι ὁ τέως ταγματάρχης Παῦλος Ἰύπαρης ἀφίχθη ἀπὸ τῆς 6ης Αὐγούστου εἰς Χανιά με ἀντικειμενικὸν σκοπὸν νὰ ἐξεγείρῃ τὸν νομόν Χανίων εἰς ἐπανάστασιν κατὰ τοῦ καθεστώτος, εἶτα δὲ μεταβαίνων εἰς Ρέθυμνον νὰ κηρύξῃ τὴν ἐπαναστάσιν καὶ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἐκεῖ περικοῦ Συντάγματος.

Διαβιβαθείσης τῆς ἀνωτέρου πληροφορίας εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἐπεκοινωνήσεν αὕτη ἀμέσως τὴν 9ην Αὐγούστου τηλεγραφικῶς μετὰ τῶν ἐν Χανίοις ἀρμοδίων ἀρχῶν, στρατιωτικῆς καὶ ἀστυνομικῆς καὶ ἐλάβε παρ' αὐτῶν τὰς ἐξῆς λεπτομερεστέρως πληροφορίας; Ὅτι, ὁ τέως ταγματάρχης Ἰύπαρης ἀφίχθη εἰς Χανιά προσερχόμενος ἐξ Ἀθηνῶν ὁμοῦ μετὰ τοῦ πολιτευτοῦ κ. Α. Μητσοτάκη. Ὅτι αἱ κατόπιν τῆς ἀφίξεώς των εὐρέως διαδοθεῖσαι φήμαι ἀνεφέροντο εἰς προπαρασκευὴν κινήματος ὑπὸ τύπον ἐνδοπλου συλλλητηρίου, ὅτι τὸ κίνημα θὰ ἐξεργασθῆτο ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος ταυτοχρόνως ἐν Ἀθήναις, Θεσσαλονίκῃ καὶ Χαλκίδι καὶ ὅτι σύμφωνο ἦσαν ἄλλοι τε στρατιωτικοὶ καὶ ὁ διοικητὴς τοῦ στόλου κ. Κολιαλέξης. Ὅτι πρῶτοι ἐφέροντο ἐν Χανίοις οἱ ποταμάρχης καὶ Μητσοτάκης, Βολουδάκης, Μαρομπατάκης καὶ Κουτρομπάκης. Ὅτι ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τῆς ἀνατρεπτικῆς κινήσεως ἦτο ἡ ἀντικατάστασις τοῦ κ. Προέδρου τῆς Δημοκρατίας διὰ τοῦ τέως Προέδρου Ναυάρ

χου κ. Κουντουριώτη και η ανάληψις της Κυβερνήσεως είτε υπό του κ. Πλαστήρα, είτε υπό του κ. Κονδύλη και ότι η εκδήλωσις του κινήματος θα διετάσσετο εξ Αθηνών.

Σχετική αναφορά του κ. Νομάρχου Χανίων καθιστά πιθανόν, ότι ο κ. Γύπαρης διεθέτε και χρήματα.

Επιηκολούθησαν κατά την 9ην Αυγούστου δύο περαιτέρω τηλεγραφικά αναφοραί του Νομάρχου Ρεθύμνης και του άνωτερου Διοικητού Ασφαλείας Κρήτης, εξ ών προέκυψεν ότι είχεν άρχισή εις Ρέθυμνον πρόδικταήμερον ο πολιτευτής κ. Ξηνητάρης συναναστρεφόμενος τον πολιτευτήν κ. Ασκούτσην. Οτι την εσπέραν της 8ης Αυγούστου ο Π. Γύπαρης μετέβη εις Ρέθυμνον και έλθων εις επαφήν με πρόσωπα τινά άνεχώρησε νύκτωρ εις Επισκοπήν.

Την 10ην Αυγούστου (πρωίαν) συνέχισε κατατόρω ο κ. ύπουργός συνελεύει κυβερνητικών διαταγών συνελήφθησαν εν των φερομένων πρωτεργατών του κινήματος οι κ. κ. Κουτρομπάκης και Μαρματάκης, των κ. κ. Βολουδάκη και Μητσοτάκη διαφυγόντων την σύλληψιν. Κατά την έλακολουθήσαν τηλεγραφικήν επικοινωνίαν μεταξύ της Κυβερνήσεως και των εν Χανίοις, άρχών, διοικητικής και στρατιωτικής, παρεσχέθη υπό των τελευταίων ή βεβαίωσις, ότι τα ληφθέντα μέτρα είχαν βελτιώσει την κατάστασιν, άσκήσαντα μεγάλην επίδρασιν εις τούτους ήγουμένους του κινήματος και την κοινήν γνώμην.

Την εσπέραν της 11ης Αυγούστου η Κυβέρνησις επικοινωνήσασα με τον Γεν. Διοικητήν Κρήτης και τον Μέραρχον έπληροφορείτο έκπληκτος, ότι εκτός των κρυπτομένων κ. κ. Βολουδάκη και Μητσοτάκη εκρύπτετο συγχρόνως και ο πολιτευτής κ. Πολυχρονίδης, έπληροφορείτο δε συγχρόνως, ότι τόσοσιν ο κ. Βολουδάκης, όσον και ο κ. Πολυχρονιάδης εξήτησαν να παρουσιασθούν εις τον Γεν. Διοικητήν, άρκεί να μη συνελαιβώνοντο και άπεστέλλοντο εις Αθήνας, υποβαλλόμενοι συνάμα εις την υποχρέωσιν να μη εξέλθωσι της επαρχίας. Περαιτέρω σημαντική πληροφορία παρεσχέθη υπό του Γεν. Διοικητού, ότι ο Γύπαρης ένεφανίσθη εις Αργυρούπολιν Ρεθύμνου επί κεφαλής 50 ενόπλων, άλλ' ότι πληροφορηθείς ότι ευρίσκετο έγγυς στρατιωτικόν άποσπασμα άπεσύρθη εις τό χωρίον του Ασηγωνιά.

Σημειωτέον ότι η Κυβέρνησις πειδομένη εις διαβεβαιώσεις φίλων του κ. Ξηνητάρη είχεν από της προτερας διατάξει την άναστολήν της σύλληψέως του.

Την 12ην Αυγούστου έλήφθη τηλεγραφική αναφορά του Άνωτερου Διοικητού Χωροφυλακής επικυρούσα τας άνωτέρω περι κινήσεων του Γύπαρη πληροφορίας του κ. Γενικού Διοικητού και προσθέτουσα ότι οι πολιτευταί κ. κ. Ξηνητάρης και Ασκούτσης την εσπέραν της 10ης Αυγούστου ευρίσκοντο εις Αργυρούπολιν (τό χωρίον όπου ένεφανίσθη ο Γύπαρης μετά των ενόπλων του) και ότι εκείθεν εξηφανίσθησαν.»

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

20 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1926

Και η διαρρεύσασα εβδομάς υπήρξε πλουσία εις πολιτικά γεγονότα τα έποια έμφανίζουν την έσωτερικήν κατάστασιν της χώρας ως έκρηκτον και άπειλοϋσαν νέας διαταραχάς. Η Κυβέρνησις έριδομένη επί της έμπιστοσύνης της δικτατορικής στρατιωτικής καταστάσεως αντιμετώπισε τα γεγονότα ταύτα μετ' έπιβολής και έμπατασως την εκδήλωσιν των άναρπτικων προσπαθειών. Είς την άναρπτικήν κίνησιν φέρονται πρωταγωνιστούντες στρατιωτικοί παράγοντες όλοι κ. κ. κατά την Πλαστηρικην περίοδον

κ. Μαμούρης και Σκανδάλη συνταγματάρχαι ήσαν μέλη του στρατοδικείου, τό όποιον κατεδίκασε τον β' πολιτικόν— και άναμειγμένοι, κινδ' α ή Κυβέρνησις άνεκοίνωσεν, οι πολιτικοί άρχηγοί κ. κ. Γέωργ. Καφαντάρης, Αλέξ. Παπαναστασίον και Γ. Κονδύλης, ών πολιτικοί φίλοι και πολιτευόμενοι μετ' αυτών συνδέομενοι φέρονται πρωτοστατήσαντες εις τα εν Κρήτη γεγονότα.

Η Κυβέρνησις πιστεύει ότι η άναρπτική κίνησις πλή. της Κρήτης, της Χαλκίδος και της Κορίνθου, είχε διακλαδώσεις ευρείας καθ' όλην την χώραν. Έκ των άναρπίσεων

αίτινες διεξάγονται θ' άποδειχθή, κατά πόσον τούτο εινε αληθές.

Όποσδήποτε τό συμπέρασμα εξ όλων των γεγονότων τό έποια άπησχόλησαν κατά την διαρρεύσασαν εβδομάδα την Κυβέρνησιν, τον τύπον και την κοινήν γνώμην, εινε δι απομικρύνεται όλοσν ή έλλις ήν όποσιν κάθε Έλληνα, ποτών δια τό κατάντημα ιδ, ο περιήχθη έσωτερικώς ή Χώρα, διετήρει δια την είσοδον τέλος αυτης εις την πολιτικήν όμαλότητα, ής τόσοσιν έχει ανάγκην. Η Κυβέρνησις εξήτησε μικράν πίστωσιν χρόνου δια να οδηγηθώμεν εις την κρίσιν του τόσοσιν παραγνωρισθέντος κυριάρχου λαού. Αφού τόσοσιν πίστωσις χρόνου διετέθη εις τόσοσιν προηγουμένας Κυβερνήσεις, καθιστάται άδύνατος ή παροχή και τοιοϋτη πιστώσεως εις την Κυβέρνησιν Ένταξια; Ίδου εν ερώτημα...

Οί άναγνώσται της «Νέας Έποχής» γνωρίζουν έπακριβώς τος άποψεις αυτης επί του πολιτικού ζητήματος. Η «Νέα Έποχή» υπέδειξεν έπαναλημμένως την λήψιν ο ι ζ ι κ ω ν ά πο φ ά σ ε ω ν δια τον τεματισμόν της τόσοσιν κινδύνους έγκυμονούσης άνωμαλίας. Έχθροί της στρατοκρατίας άδυσώπητοι, θεωρούντες οϋτήν ως υπεύθυνον της δημοκρατησεως εκρύθμον καταστάσεως την επύσσωμεν τονίζοντες, ότι η καταστροφή ήτις απειλεί την Έλλάδα θα εινε πλήρης αν δεν κληθή ο λαός να κανονιση τος τύχας αυτης. Μη ανεχόμενοι την υπό των στρατοκρατών διακυβερνησιν της Χώρας, δεν εινε δυνατόν να εγκρίνωμεν άναρπτικώς ενεργείας των Πλαστηρικων στοιχείων προς έγκάθισιν νέας στρατοκρατικής καταστάσεως, και θα είμεθα διατεθειμενοι να θωρήσωμεν ως επιβεβλημένη την ποροχήν, παρα του αντιβενιζελισμού τουλάχιστον, της πιστώσεως ταύτης προς την Κυβέρνησιν Ένταξια, εν τη έλπίδι ότι εινε δυνατόν δι' αυτης να φθάσωμεν εις τας εκλογάς.

Υπό τοιοϋτων άγυμενοι σκέψεων, ποιούμεθα θεομήν έκκλησιν προς την Κυβέρνησιν του κ. Αθ. Ένταξια όπως οδηγήση τό ταχύτερον τον τόπον εις τας εκλογάς των Νομοθ. Σωμάτων. Ειναι καθήκον αυτης υπέροτατον να εισακούσση την πάνδημον ταύτην εϋχήν, θυσιάζουσα εν ανάγκη την ύπαρξιν αυτης εις περιπτώσιν καθ' ήν ή'ελε συναντήσει αντιδράσεις παρα των κύκλων εκείνων εξ ών άρύεται την ύπόστασιν της ως Κυβερνήσις.

Η άπόπειρα άναρπτικού κινήματος εν

Κρήτη και η εις τας διαφόρους φρουράς των επαρχιών περιορά πρωτοκόλλου έπαναστατικού διανομής των κατά η της Κυβερνήσεως δηλώσεων του κ. Γ. Καφαντάρη, ών η δημοσίευσις ως γνωστόν δεν έπετράπη, έδημιούργησαν τη Κυβέρησει την ανάγκην λήψεως μέτρων προς περιοφούρησιν της εννόμου τάξεως.

Ότιο διαταγή της Κυβερνήσεως συνελήφθη ο ήγέτης των Προσοδεντικων Φιλελευθέρων κ. Καφαντάρης ως ενεχόμενος εις την τελευταίαν εν Κρήτη και Χαλκίδι σημειωθείσαν άναρπτικήν κίνησιν και δια τας άναρπτικώς του προκηούσεις, δια των έποσιν εκάλει τον στρατόν εις στάσιν. Ο κ. Πρωθυπουργός επεξηγών τος λόγους, δι' ος έθεωρήθη επιβεβλημένη η σύλληψις του, εδήλωσεν, επιπροσθέτως ότι ο κ. Καφαντάρης άπετέλεσε τό κέντρον όλων των σημειωθών άναρπτικων άποπειρών και ως εκ τούτου έπρεπε να συλληφθή, δια να πάσση πλέον άνησυχών τον τόπον. Ως προς την σύλληψιν του Δημάρχου Πειραιώς κ. Παπαγιωτοπούλου εδήλωσεν ότι η σύλληψις τον επεβλήθη λόγω ώρισμένων εν οργείων εκδηλωθειών κατά πρώτον κατά την ένταύθα έπάνοδον του Καφαντάρη εκ Σύρου όποτε ο εν λόγω Δημάρχος είχεν υποχρέωσει τος Δημοτικούς υπαλλήλους να σχηματίσουν διαδήλωσιν υπέρ του ήγέτου των Προσοδεντικων Φιλελευθέρων.

Εξ άφορμής δε των άνωτέρω γενομένων συλλήψεων ο ήγέτης της «Δημοκρ. Ένώσεως» κ. Παπαναστασίον εις γινόμενας δηλώσεις τον εκάσισε την στάσιν της Κυβερνήσεως απέναντι του κ. Καφαντάρη, στάσιν, ήτις άποβλέπει εις την τρομοκρατησιν και κατάπιξιν παντός έλέγχου επί των πράξεων της Κυβερνήσεως. Εξ αυτου δε του γεγονότος αλλά και εξ άλλων στοιχείων προκινώντων κατά την πρόσοδον των ενεργουμένων άναρπίσεων δια την άναρπτικήν της Κρήτης και Χαλκίδος κίνησιν προσεβη η Κυβέρνησις εις την σύλληψιν του κ. Παπαναστασίον. Ο κ. κ. Καφαντάρης και Παπαναστασίον, μετά τινων αξιωματικων συλληφθέντων εν Χαλκίδι και Αθήναις ώδηγήθησαν εις κάσταθμον. Ο κ. Γ. Κονδύλης άναζητηθείς δεν άνευρέθη, φυγοδικών. Ο κ. Πρωθυπουργός άναρπτικώς με τό ζήτημα της ποραπι μής ή μη των συλληφθέντων εις διήρη εδήλωσεν, ότι τούτο θα εξαρτηθή εκ του άποτελέσματος των συνεχιζόμενων άναρπίσεων. Την αυτην δήλωσιν έποίησαν και ο κ. Τσερούλης, εις την άρμολογητα του

δποίου έχουν, ως γνωστόν, υπαχθή δλαι αί σχετικαί προς τήν ανακαταστάσιν ανατρεπτικὴν κίνησιν ἐξέρχεται.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Π. Ἀραβαντινὸς ἐρωτηθεὶς σχετικῶς μετὰ τὴν νέαν διακίαν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς «Δημοκρατικῆς Ἐνώσεως» ἐδήλωσεν ὅτι ἡ πραγματοποίησης ταύτης δρεῖται εἰς τὰς δριμυτάτας δηλώσεις κατὰ τῆς Καβερνήσεως, προβαίνουσας, κατ' αὐτόν, εἰς ἰτεκδικήσεις.

Κατὰ τὰς τελευταίας πληροφορίας τῆς κυβερνήσεως, αὐτὴ φαίνεται ἀποκλίνουσα— ἀσχετῶς πρὸς τὴν ληφθησομένην ἀπόφασιν, ὡς πρὸς τὴν εἰς δίκην παραπομπῆς ἢ μὴ τῶν κ. κ. Καφαντάρη καὶ Παπαναστασίου— πρὸς τὴν ἀπομιν, ὅπως ἐπαναφέρῃ εἰς ἰσχὺν τὴν ποινὴν τῆς ὑπερορίας δι' ὀρισμένα ἀδικήματα, σχετιζόμενα πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Στρατιωτικοῦ Νόμου καὶ τοῦ ΔΕΘ Νόμου περὶ καταστάσεως πολιτορίας». Ὁριστικὴ ἐπὶ τούτου ἀπόφασιν θὰ ληφθῆ, μετὰ προηγουμένην ἐξέτασιν τῶν ὑπαρχόντων στοιχείων διὰ τὴν ἀποτυχοῦσαν ἀνατρεπτικὴν κίνησιν.

Ἐν συνεχείᾳ τῶν σημειωθεισῶν ἀνατρεπτικῶν κινήσεων, παρομοία κινήσεις ἐσημειώθη καὶ εἰς Κόρινθον, προκαλέσασα τὴν ἐκεῖ μεταβάσιν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ὅστις ἐκθέσας τὰς ἐντυπώσεις του ἐπὶ τοῦ σκοποῦ τῆς μεταβάσεως του, ἀνέπτυξε τὰ στοιχεῖα, ἅτινα ἀπεκόμισεν ἀπὸ τὴν παρατηρηθείσαν καὶ εἰς τὴν ἐκεῖ φρουρὰν κίνησιν. Τὸ γεγονός εἶναι, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. ὑπουργός, ὅτι ἡ ἀποκαλυφθέντα κινήσεις ἀποδεικνύεται, ὅτι εἶχε διακλαδῶσεις εἰς πλείστας φρουρὰς τῶν ἐπαρχιῶν. Ὁ ἀντικτύπος δ' οὗτος, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν ἀναφορῶν τῶν Μακεδονικῶν μονάδων, εἶχε φθάσει καὶ μέχρι τῆς Μακεδονικῆς περιοχῆς.

Σχετικῶς μετὰ τὴν ὀριστικὴν παῦσιν τοῦ ἀρχηγοῦ Θεσσαλονίκης κ. Πατρικίου, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Ἀραβαντινὸς ἐπροέβη εἰς δηλώσεις ἐν τῷ τύπῳ καθ' ὅσον ἐκδικαιολόγησε πλήρως ταύτην, καθ' ὅσον ἐκμακροσκελοῦς ἀναφορᾶς τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ τῆς Μακεδονίας παρετηρήθησαν καὶ καταγγέλλθησαν πλείστοι ἀνωμαλίαι καὶ καταχρήσεις διὰ διαφόρους προσηθείας τοῦ Δήμου, γεννομένης ὑπὸ συμβούλων ἐμπιστοῦ τοῦ ἀρχηγοῦ, εἰς τὰς ὁποίας φέρεται ἀναμειγμένως καὶ αὐτὸς οὗτος, ὁ κ. Πατρικίου. Ὡς πρὸς τὴν ἀντικατάστασιν αὐτοῦ διὰ

τῶν παρῆδρων ἢ μέλους τῆς Δημοκρατικῆς Ἐπιτροπῆς ὁ κ. Ἀραβαντινὸς ἐδήλωσεν, ὅτι τοῦτο ἀποτελεῖ ζήτημα τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἐξ ἄλλου ἡ Δημοκρατικὴ Ἐπιτροπὴ Πειραιῶς παρουσιάσθη πρὸ τοῦ κ. Ἀραβαντινοῦ καὶ ὑπέβαλε τὴν εὐχὴν τῆς διακοπῆς τῆς κρατήσεως τοῦ κ. Παναγιωτοπούλου. Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐδήλωσεν ὅτι περὶ τούτου μόνον τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δύναται ἀποφασίσθαι. Ὑπῆρχον πληροφορίαί ὅτι ὁ κ. Παναγιωτοπούλου δ' ἀπολυθῆ τῆς θέσεως του καὶ ὅτι ὁ λαὸς τοῦ Πειραιῶς, εἶνε ἐνδεχόμενον νὰ κληθῆ πρὸς ἐκλογὴν νέου ἀρχηγοῦ. Πάντως ὀριστικὴ ἀπόφασιν δὲν ἐλήφθη. Ὁ καταζητούμενος ὑπὸ τῶν ἀρχῶν Πρόεδρος τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου Πειραιῶς κ. Γ. Σακαλῆς ὑπέβαλε τὴν παραίτησιν του. Ἐλέγη δὲ ὅτι ἡ τριαύτη ἐνέογεια τοῦ κ. Σακαλῆ θέλει διευκολύνει τὴν διακοπὴν τῆς προφυλακίσεως τοῦ κ. Παναγιωτοπούλου.

Ἐ τὴν παρελθούσαν Τρίτην παρεπέμφθη εἰς τὸ Στρατοδικεῖον ἐπὶ παραβάσει τοῦ νέου περὶ τύπου νόμου ἢ «Ἐστίας». Παράβασις ἐκρίθη «ἡ σκόπιμος παραλείψις τῆς ἐνημέρωσιν ταύτης, ὅπως ἀναφέρει εἰς τὴν εἰδησεογραφίαν τὸν τίτλον τοῦ κ. Θ. Παγκάλου, ὡς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας». Τὸ Στρατοδικεῖον ἐπέβαλεν εἰς τὸν κ. Ἀχιλ. Κόρου διευθυντὴν τῆς «Ἐστίας» πρόστιμον δύο χιλιάδων δραχμῶν.

Ἐτενίσθη ἤδη καὶ πάλιν τονίζεται ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης ὅτι τὰ κατὰ τοῦ τύπου λαμβανόμενα μέτρα καὶ ἡ δίωξις δημοσιογράφων ἀποβαίνει πάντοτε εἰς βάρος τῶν κρατούντων. Ἡ διὰ τοιαύτην μάλιστα ἀφορμὴν δίωξις τῆς «Ἐστίας», ἦν καὶ αὐτὸ τὸ Στρατοδικεῖον διὰ τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς ἐθεώρησεν ὡς μὴ σοβαρὰν, ἀποδεικνύει τὴν ἐπιπολαιότητα τῆς Κυβερνήσεως, διατάξασαν τὴν δίωξιν ταύτην. Εἰς τὰς ἀληθῶς δημοκρατοῦσιν χώρας, ὡς ἡ Ἑλβετία, ἢ Ἀμερικὴ καὶ ἡ Γαλλία, οἱ Πρόεδροι, ἀναφέρονται συνήθως ἐν τῇ εἰδησεογραφίᾳ τῶν ἡμερησίων ἀπλῶς μετὰ τὸ ὄνοματεπώνυμον αὐτῶν. Ἄν νομίζον οἱ εἰσηγηθέντες τὴν δίωξιν τοῦ διευθυντοῦ τῆς «Ἐστίας», ὅτι ἡ τοιαύτη παρατήρησις των, ἐπὶ τῆς δῆθεν παραλείψεως τῆς ἐφημερίδος ταύτης, γεννᾷ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι καὶ αὐτοὶ πιστεύουν ὅτι ὑπάρχει κόσμος ἀμφισβητῶν τὸν τίτλον τοῦ κ. Παγκάλου;

Ὅλα ἡδύνατο κανεῖς νὰ τὰ περιμένῃ εἰς τὰς ἡμέρας μας, ἔπειτα ἀπὸ τόσα καὶ τόσα παράδοξα καὶ ἀπροσδόκητα, ἐν μέσῳ τῶν ἠποίων δοκιμάζεται καὶ γελοιοποιεῖται ἀπὸ τινος διαδοχικῶς ἢ δυστυχῆς αὐτὴ χώρα. Ἀλλὰ παρουσίας ἐκ νέου ἐπὶ σκηνῆς, ἢ μᾶλλον αὐτοεμφάνισιν — διότι περὶ τοιούτου τινὸς πρόκειται — τοῦ προσώπου ἐκείνου, τὸ ὁποῖον τόσον ἠδίκησε τὸ ἀξίωμα τοῦ Ἀρχιστρατήγου, τοῦ περιφήμου Ἀναστασίου Παπούλα, κανεῖς βεβαίως, ἀπολύτως, δὲν ἀνέμενε. Καὶ ὅμως ἐγινε καὶ αὐτό. Ὁ κ. Ἀναστάσιος Παπούλας ὤνειρεύθη ὅτι παρήλθε μέγας χρόνος ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀρχηγικῆς του οἰκτροπότητος ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ, τῆς σαταδικῆς προσαρξέως του εἰς τὸ ἐπαναστατικὸν κίνημα τοῦ 1922, τῆς ἀπαισίας ἐκδηλώσεως τοῦ χαρακτήρος του ἐν τῷ Στρατοδικεῖῳ, κατὰ τὴν δίκην τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν, ὅτι ἐξηφανίσθη πλέον ἀπὸ τῆς μνήμης τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τὸ ἀπαίσιον ἐκεῖνο παρολεθόν του, καὶ ὁρμησε, «καλὸς καὶ δαλεμένος», κατὰ τὴν λαϊκὴν ἔκφρασιν, διὰ νὰ... ἐκτίσει καὶ αὐτὸς τὰς γνώμας του περὶ τῶν κοινῶν!! Ἐπωφελήθη μᾶς ἀπλῆς εἰδήσεως ἐφημερίδων τινῶν, ἧτις ἔφρασε... καὶ αὐτὸν ἀναμειγμένον εἰς τὴν τελευταίαν τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν παρασκευαστικῶν κινήσιν ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐνεφανίσθη εἰς τὴν δημοσιότητα δι' ἐπιστολῆς του, ἀφ' ἑνὸς μὲν χαρακτηρίζων ὡς γελοῖαν τὴν κίνησιν ταύτην, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀπειλῶν τὴν Κυβέρνησιν, καὶ ἐκ τρίτου συμβουλευῶν αὐτὴν, μὴ παραλείπων ὅμως καὶ νὰ ὑπαινιχθῆ, ὅτι, ἐὰν πρόκειται αὕτη νὰ συναντήσῃ εἰς τὸν δρόμον τῆς σοβαρᾶν καὶ ἐπικίνδυνον ἀντιδρασίαν, θὰ τὸν εὔρη καὶ αὐτόν, μετ' ἄλλων, ἀντιμέτωπόν της! Καὶ ἡ μὲν ἐπιστολὴ αὕτη τοῦ κλεινοῦ ἄλλοτε ἀρχιστρατήγου εἶνε ἐξόχως ἐμφανιστικὴ τοῦ χαμαιλεοντικοῦ χαρακτήρος του, ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὸ θράσος τοῦ ἀνδρός, νὰ νομίζῃ ὅτι ἔχει ἀκόμη τὸ δικαίωμα νὰ παρουσιάζεται καὶ αὐτὸς ὡς ἡθικὸς καὶ πολιτικὸς παρόντων ἐν τοῖς ζητήμασι τῆς χώρας, ἀρκοῦμεθα ν' ἀναφανίσωμεν τὸ περιλάλητον ἐκεῖνο τοῦ ἀρχαίου ἡμῶν προγόνου; «Ὡ καιροί, ὦ ἦθη!...».

Ἡ Κυβέρνησις ἀντιμετωπίζει νέαν δυσχερεῖαν ἐκ τῆς ἀντιδραστικῆς κινήσεως — ὡς ἐχαρακτήρισεν αὐτὴν — τῶν ὁργανώσεων

τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, αἵτινες θεωροῦνται ὡς τελοῦσαι εἰς συνεννοήσεις μετὰ τῶν ἀντιπολιτευομένων τὴν Κυβέρνησιν, ἵνα δημιουργήσων δυσχερείας εἰς αὐτὴν, ἐπιμένονσαι εἰς τὴν ἀποδοχὴν τῶν περὶ τῶν μισθῶν τῶν αἰτημάτων. Τόσον ὁ κ. Εὐταξίας, ὅσον καὶ ὁ κ. Ἀραβαντινὸς ἐδήλωσαν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὄχι μόνον δὲν θὰ ὑποχωρήσῃ, ἀλλὰ θὰ λάβῃ τοιαῦτα μέτρα, ὥστε νὰ μετανοήσων πικρῶς οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι.

Τὴν π. Παρασκευὴν συνελήφθη καὶ ὠδηγήθη εἰς Ναύσταθμον, ὡς ἐνεχόμενος δῆθεν εἰς τὰς ἀνατρεπτικὰς ἐνεργείας, ὁ κ. Ἰωάννης Μεταξᾶς ἀρχηγὸς τῶν Ἐλευθεροφρόνων.

Λόγω τοῦ προεκχωρητότος τῆς ὥρας δὲν δυνάμεθα νὰ γνωρίζωμεν τί ἐπακριβῶς συμβαίνει. Παρατηροῦμεν μόνον ὅτι ἡ σύλληψις τοῦ κ. Μεταξᾶ δὲν πρόκειται νὰ ἐνισχύσῃ τὴν «κατάστασιν».

ΥΣΤΑΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ «ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

Ἐὰν οἱ ἀξιότιμοι κ.κ. συνδρομηταί μας, οἱ καθυστεροῦσες τὰς συνδρομὰς τῶν ἐγγώρων ἐπακριβῶς ποίας καὶ πόσας δυσχερείας ἀντιμετωπίζομεν διὰ τὴν κανονικὴν καὶ ἀρτίαν ἐκδόσιν τῆς «Νέας Ἐποχῆς», ἐμμεθα βέβαιον, ὅτι θὰ ἐσπεύδων ὄχι μόνον τὰς καθυστερουμένας συνδρομὰς των νὰ ἐμβάσων, ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ Βου ἔτους ἀκόμη τὰς συνδρομὰς αὐτῶν νὰ προκαταβάλων. Ἡ πτωχὴ «Νέα Ἐποχὴ» διατηρεῖ τὴν ἐλπίδα ὅτι δὲν θὰ εὐρεθῆ πλέον εἰς τὴν ἀκρῶς δυσάρεστον θέσιν νὰ προέλθῃ εἰς νέαν τοιαύτην ὑπόμνησιν.

ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Παρ' όλα τὰ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εξαγγελθέντα καὶ ληφθέντα μέτρα διὰ τὴν παγίωσιν ἂν μὴ βαθμιαίαν ὑποτίμησιν τοῦ ξένου συναλλάγματος, ἢ βαθμιαία ἀνατιμητικὴ αὐτοῦ τάσις ἐξακολουθεῖ. Ἡ τοιαύτη δὲ ὁσημέραι ἀνατίμησις τοῦ ξένου συναλλάγματος κρατεῖ ἐν δεδικαιολογημένῃ ἀμηχανίᾳ τὸν ἐμπορικὸν καὶ βιομηχανικὸν κόσμον, καθ' ὃν ἄσπαστα αὐτοῦ δημοσιουργεῖ παρὰ τοῖς συναλλασσομένοις πνεῦμα ἀβεβαιότητος καὶ ἐπιφέρει παντελὴ νέκρωσιν τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας, νέκρωσις ἢ ὁποία ἤθελετο νὰ γίνεταί δυστυχῶς αἰσθητὴ εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ πάσχοντος οἰκονομικοῦ οργανισμοῦ τῆς χώρας.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπὶ τῶν χρονογράφων κίνησις ἐσημείωσε κατὰ τὴν διαρρέουσαν ἐβδομάδα σχετικὴν τινὰ ὑποτίμησιν ἐφ' ὧν σχεδὸν τῶν χρηματιστηριακῶν ἀξιών, ἥτις ὁμοῦ ἐπαγαγῆναι εἰς ἐπίπεδα βελτιώσεως. Ἡ χωριωτέρα δ' ἀφορμὴ τῆς ὑποτιμητικῆς αὐτῆς τῶν χρονογράφων τάσεως εἶναι ἢ ἀπὸ πολλοῦ ἐπικρατοῦσα ἀπραξία ἐν τῇ χρηματιστικῇ, ἢ ὁποία εἶναι ἀπόρροια τῆς ὅλης οἰκονομικῆς μας κρίσεως καὶ τῶν περιοριστικῶν μέτρων τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι διὰ τὴν σύναψιν ὀριστικῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας ἐξακολουθοῦν, τοῦ ἐπιτετομένου τῆς Βουλγαρίας ἐκδηλώσαντος τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Κυβερνήσεώς του, ὅπως ἀρχίσουν ἀμέσως αἱ διαπραγματεύσεις.

Ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, μετὰ τὴν ἐπελθοῦσαν διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἑλληνοσερβικῶν συμβάσεων ἐκκαθάρισιν τῆς ὅλης ὑποθέσεως τῶν μετὰ τῆς Σερβίας τμημάτων, ὅπως ἐπιδοθῆ αὐτῇ εἰς τὴν ἀμεσοῦ ἐναρξίν τῆς ἐκτελέσεως ὧν τῶν ἀπαιτούμενων ἔργων εἰς τρόπον ὥστε ὁ λιμὴν τῆς Θεσσαλονίκης, ἢ ἐλευθέρῃ δηλαδὴ Ἑλληνικῇ ζῶνῃ νὰ καταστῇ ἀνταξία τοῦ προσομοῦ τῆς.

Τὰ ἔργα ταῦτα, τῶν ὁποίων θὰ ἐπισπευθῆ πάντως ἡ ἐκτέλεσις, εἶναι ἢ εὐρυνσις τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθέρου ζῶνις, ἢ ἐπισκευὴ τῶν ὑπαρχουσῶν σήμερον προικμαίων καὶ ἢ κατασκευὴ νέων ἔργων φορτώσεως καὶ ἐκφόρτώσεως τῶν πλοίων, ὡστε νὰ διευκολύνεταί αὐτῇ.

Κατὰ τὰς ἀνακινώσεις τῆς κυβερνήσεως, οἱ ὅροι ὀρισμένων προτάσεων τῶν ξένων ὁμίλων καὶ εταιρειῶν, οἵτινες ἀφοροῦν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων, ὄχι μόνον ἐν τῇ Θεσσαλονίκῃ, ἀλλὰ καὶ γενικώτερον ἐν Μακεδονίᾳ, κρίνονται εὐνοϊκοί, εἰδικώτερον δὲ αἱ προτάσεις ἐκείναι τοῦ Ἀμερικανικοῦ ὁμίλου, αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων τοῦ Ἀξιοῦ, αἵτινες ἀνεγνωρίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν ὡς συμφέρουσαι καὶ ἀπὸ τεχνικῆς καὶ ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως.

Αἱ ἐν λόγῳ δὲ προτάσεις συνδυάζονται μετὰ τὴν παραχώρησιν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ὑπὸ τοῦ ὑποβαλλόντος Ἀμερικανικοῦ ὁμίλου δανείου τεσσαράκοντα ἑκατομμυρίων δολλαρίων, ὅστις οὐδόλως συσχετίζεται τὴν πραγματοποίησιν τῶν προτάσεων του μετὰ τὸν διακανονισμὸν τοῦ ζητήματος τῆς ἀποδόσεως τῶν Ἀμερικανικῶν πιστώσεων.

Αἱ διαπραγματεύσεις αὐταὶ μετὰ τοῦ Ἀμερικανικοῦ ὁμίλου, κατὰ τὰς πεποιθήσεις τῆς κυβερνήσεως, θὰ ἀγχοῦν εἰς αἴσιον πέρας, δηλωσάσης ρητῶς, ὅτι τὸ προσὶν τοῦ παραχωρηθησομένου ὑπ' αὐτοῦ δανείου θὰ χρησιμοποιηθῆ καταλλήλως καὶ ἀποτελεσματικῶς δι' αὐτὴν ταύτην τὴν βελτίωσιν τοῦ ἔθνικοῦ μας νομίσματος.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ
—(ἔτος 2ον— Ἰδρυτὴς ἐκδόσεως: Ἐκδοτικὸς Οἶκος Α. Καυγὸ η— Ἀλεξανδρείας).

Ὁ κ. Κασσιγῆς διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ὁδηγοῦ τῆς Αἰγύπτου δὲν προσφέρει μόνον πῶν ὑπὸν ὑπηρεσίαν εἰς τὸν Ἑλληνομὸν τῆς Αἰγύπτου ἀλλ' εἰς τὸ Πανελλήνιον δόκιμον. Πρὸς πάντας τοὺς ὁποσδήποτε συνδεομένους μετὰ τὸν ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλληνα καὶ τὸν ἐμπορικὸν νόμον τὸν συναλασσόμενον μετὰ τῶν ἑλληνικῶν Οἴκων τῆς Αἰγύπτου συνιστᾶται ἐκθύμως ἢ ἀπόκτησις τοῦ πολυτίμου τοῦτου ὁδηγοῦ. Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα ἀντὶ δραχμῶν 80.

Η ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ τοῦ 1866

Ἐπὶ τοῦ γνωστοῦ ἐξ ἄλλων ιστορικῶν του βιβλίου συγγραφέως κ. Γεωργίου Παπαντωνάκη ἐξεδόθη εἰς κομρὸν τόμον «ἡ διπλωματικὴ ἱστορία τῆς Κρητικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1866» ἐπὶ τῇ βάσει στοιχείων ἀναμφισβητήτων ἱστορικοῦ κύρους. Ἡ πραγματεία αὐτῆ τοῦ κ. Παπαντωνάκη, ἀποτελοῦσα τμήμα τῆς ὅλης διπλωματικῆς ἱστορίας τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος, ἀποτελεῖ σπουδαίαν ἱστορικὴν συμβολὴν δι' ἣν τῷ ὀφείλονται πολλὰ χάριτες.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΣΤΑΣΕΙΣ ΡΩΜΑ'Ι'ΚΩΝ ΛΕΓΕΩΝΩΝ ΕΠΙ ΤΙΒΕΡΙΟΥ

(Ἐκ τῶν χρονικῶν τοῦ Τακίτου) Γ' ὑπὸ Κ. Ι. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐπὶ τέλους εἰς διάστημα τι ἡσυχίας ὁ Δροῦσος ἀνέγνω τὴν ἐπιστολὴν τοῦ πατρὸς του αὐτοκράτορος Τιβερίου.

Ὁ Τιθέριος διαβεβαίωσεν διὰ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης τοὺς στρατιώτας, ὅτι δὲν ἔχει τι ἄλλο προσφιλέστερον ἐν τῇ καρδίᾳ του εἰ μὴ τὰς γενναίας αὐτὰς λεγεῶνας τῆς Πανωνίας αἵτινες τοσοῦτον καλῶς τὴν ὑπηρετήσαν κατὰ τοὺς πολέμους του, καὶ ὅτι εὐθὺς ὡς ἡ λύπη του διὰ τὸν θάνατον τοῦ Αὐγούστου ἤθελεν ἐπιτρέψει στιγμὰς τινὰς ἀνέσεως, θ' ἀνεκοίνου εἰς τὴν Γερουσίαν τὰς ἀξιώσεις των. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐπέμπε πρὸς αὐτοῦστον υἱὸν τοῦ Δροῦσον, ὅστις εὐθὺς ἀμέσως θὰ παρεχώρει εἰς αὐτὸν τὸν δυνάτον νὰ παραχωρηθῆ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀνεῦ ἀναβολῆς. Ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ θὰ ἐπεφυλάσσετο νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς Γερουσίας, ἀνεῦ τῆς συναλλαγῆς τῆς ὁποίας δὲν ἤρμοζε νὰ χορηγήσῃ χάριτας ἢ νὰ ἐπιβάλῃ ποινάς.

Οἱ Στρατιῶται ἀπήντησαν, ὅτι εἶχον ἀναθέσει εἰς τὸν ἐκατόνταρχον Κλήμεντα νὰ ἐξηγήσῃ τὰς προθέσεις των καὶ τὰς ἀξιώσεις των. Ὁ Κλήμης λαμβάνει τὸν λόγον. Ζητεῖ τὴν ἀπόφασιν τῶν στρατιωτῶν μετὰ θητείας 16 ἐτῶν, ἀμοιβήνκατὰ τὸ τέλος τῆς ὑπηρεσίας των, ἕν δηνάριον καθ' ἡμέραν (μία περίπου δραχμὴ) μισθοδοσίαν καὶ τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι οἱ Βετεράνοι δὲν θὰ ἐκαλοῦντο πλέον ὑπὸ τὰς σημαίας.

Ἐπὶ τῶν ἀξιώσεων τούτων ὁ Δροῦσος ἀπήντησεν, ὅτι θὰ τὰς ἀνεκρίνου εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ εἰς τὸν πατέρα του αὐτοκράτορα. Ἄλλ' οἱ στρατιῶται ἐξέαλλοι τὸν διακόπτουν κραυγάζοντες: Διὰ τὴν νὰ ἔλθῃ τότε. Ἄν δὲν ἔχῃ σκοπὸν νὰ ἀυξήσῃ τὴν μισθοδοσίαν των, νὰ περιουσίῃ τὴν θητείας ν' ἀνακοφίσῃ τὰ δεινὰ των, καὶ ἂν δὲν ἔχει καμμίαν ἐξουσίαν διὰ νὰ πρίξῃ τι καλὸν ὑπὲρ αὐτῶν. Ἀλλὰ βέβαια ὅλοι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ δέρνουν καὶ νὰ πνίγουν. Νὰ πράξουν τι καλὸν διὰ τοὺς στρατιώτας, δὲν ἔχουν. Ἄλλοτε ὁ Τιθέριος ἐκαλόπτο πάντοτε μετὰ τὸ ὄνομα τοῦ Αὐγούστου διὰ νὰ ὑπεκφεύγῃ τὰς ἀξιώσεις τῶν λεγεῶνων. Τώρα ὁ Δροῦσος ἀνανεοῖ τὰ αὐτὰ τεχνάσματα. Θὰ σταλλῶται λοιπὸν αἰωνίως πρὸς τοὺς στρατιώτας καὶ διὰ ὑπὸ κηδεμονίαν; Παράξενον πράγμα.

Τὰ συμφέροντα τῶν στρατιωτῶν εἶνε τὰ μόνον ἀντικείμενα, τὰ ὁποία ὁ αὐτοκράτωρ παραπέμπει εἰς τὴν Γερουσίαν. Διὰ τὴν λοιπὸν δὲν συμβουλεύεται τὴν γερουσίαν αὐτὴν πάντοτε, ὁσάκις οἱ στρατιῶται ὀδηγοῦνται εἰς τὰς μάχας ἢ ὑποβάλλονται εἰς τιμωρίας. Ἀναγνωρίζει λοιπὸν ὁ αὐτοκράτωρ ἄλλην μεγαλήτερον τῆς ἰδικῆς του δικαιοδοσίαν, ὁσάκις πρόκειται νὰ προσχωρήσῃ εἰς ἀξιώσιν τινὰ αὐτῶν λογικὴν, καὶ δὲν ἀναγνωρίζει ὅταν πρόκειται νὰ τοὺς τιμωρήσῃ;

Ἐπὶ τέλους ἐγκαταλείπουν τὸ στρατηγεῖον, ἀπειλοῦντες μὲ χειρονομίας ὅλους τοὺς Πραιτωρικὸς καὶ τοὺς φίλους τοῦ Δροῦσου, ὅπως συναντοῦν καθ' ὁδόν, ἀναζητοῦντες ἀφορμὴν διὰ ν' ἀρχίσουν ἐρίδας καὶ συμπλοκάς. Κατεφέροντο ἰδίως κατὰ τοῦ Λεντούλου Γερουσιαστοῦ. Εἶχον πεισθῆ, ὅτι ὁ Γερουσιαστὴς οὗτος ὁ πλέον τῶν ἄλλων ἐκ τῆς συνοδείας τοῦ Δροῦσου ἀξίως σεβασμῶν καὶ λόφῃ τῆς ἡλικίας του καὶ λόφῃ τῆς στρατιωτικῆς του φήμης ἐνέπνευε, καὶ ὅθεν τὸν Δροῦσον ἐν τῇ ἐμμονῇ καὶ αὐστηρότητι, καὶ ὅτι αἱ στρατιωτικαὶ αὐταὶ ἀπόπειραι μαινομένου ὄχλου στρατιωτῶν ἀπήρθεσκον εἰς αὐτὸν περισσότερο παντός ἄλλου. Ἐντεῦθεν ὀλίγον ἕστερον ὡς ἀπεχαιρέτησεν ὁ Λέντουλος οὗτος τὸν Δροῦσον προειδοποιήθη περὶ τοῦ κινδύνου, ὃν διέτρεχε. Στρατιώται τὸν περιουκλῶσαν, τὸν ἐρωτοῦν, ποῦ πηγαίνει, ἂν πηγαίῃ εἰς τὸν αὐτοκράτορα ἢ εἰς τὴν Γερουσίαν εἰς τὴν πολεμικὴν τὰς ἀξιώσεις τῶν λεγεῶνων. Διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν ἐπιπίπτουσαν αὐτοῦ καὶ ἀρχίσων νὰ τὸν λιθοβολοῦν. Ἦδη τὸ αἷμα τοῦ ἤρπεσε νὰ ρέῃ, καὶ ὁ θάνατός του θὰ ἐπήρθετο ἀσφαλῶς, ἂν ἡ στρατιωτικὴ δύναμις, ἢ ὁποία συνώδευσεν τὸν Δροῦσον, δὲν ἐσπευδετο τὸν σῶσθαι.

Ἡ νῦν προειρήνησε μεγαλειότερας συμφοράς. Ἄλλ' ἀπροσδοκῆτως ἡ τύχη κατήνυσεν τὰ μέματα τῶν στρατιωτῶν. Ἐν τῷ μέσῳ οὐκ ἐπιτυχῶς εἶδον ἐξαίφνης τὴν σελήνην ἐκλείπειν. Οἱ στρατιῶται ἐν τῇ ἀμαθείᾳ των ἀνοῦντες τὸν λόγον τῆς ἐκλείψεως τῆς σελήνης, ἐφαντάσθησαν, ὅτι ἔχει ἢ ἐκλείψει αὐτὴ σχέσηιν τινὰ, καὶ ὅτι ἡ αἰφνιδία ἐξαφάνισις τοῦ ἀστρου τῆς νυκτὸς εἶνε οἰωνὸς τῆς δυστυχίας των. Ἀρχίσουν νὰ πιστεύουν ἡλι-

θίως. Ωτι ή ανταρσία των θά επιτύχη εάν ή σελήνη επανεφέρετο πάλιν εις τον ουρανόν. Με την ιδεαν αυτήν σάλπιγγες και χάλκινα σκεύη και όσα άλλα τίθενται εις ενέργειαν και τι στρατόπεδον άντήχει εκ του θορύβου, και καθ' όσον έβλεπον την σελήνην περισσό- τερον λάμπουσιν ή περισσότερον σκοτεινάν έθλιβοντο ή έχαιρον. Επει τέλους όταν τά έθλιβοντο ή έχαιρον, την έξηφάνι- σαν από τοζόφθαλμούς των, και την ένόμιζαν θαπτομενην εις τό σκότος, έπειδή, όταν τό πνεύμα ταράσσεται, άγεται φυσικώς εις την δεισιδαιμονίαν, πειθονται, ότι οι θεοι άναγ- γέλλουσιν εις αυτούς διαρκείς δυστυχίας, και άγανάκτησιν έναντίον της ιδίας αυτών ανταρ- σιας, και θλιβονται μετά πάντες διά την άν- ταρσίαν αυτήν.

Ο Δρούσος βλέπων, πόσον ή τύχη ήδύνατο νά εξυπηρετήση την πολιτικήν του, από στέλλει πράκτορας εις τας σκηνάς των στρα- τιωτών, καλεί τον εκατόνταρχον Κλήμεντα και όλους εκείνους, οτινες δι' έντίμων μέσων ειχον φανή ευχάριστοι εις τον όχλον των στρατιωτών. Όλοι ούτοι διασπείρονται με- ταξύ των φρουρών του στρατοπέδου, εις τό μέσον των διαφόρων άποσπασμάτων, πρέ- χουσιν έλπίδας και εμπνέουσι φόδους. Έως τότε λέγουν θά πολιουκώμεν τον υίον του Αύτοκράτορος ήμών; Πότε θά τελειώσουν αι μάχι ήμών; Μήπως εις τον Περσένιον και εις τον Βιμπουλένον θά ώρμισθώμεν πύσσιν. Ο Βιμπουλένος και ο Περσένιος θά δώσουν μισθόν εις τους στρατιώτας και γαίαν εις τους Βετεράνους! Αύτοι θά βασιλεύσουν λοι- πόν εις τον Ρωμαϊκόν λαον ειςτήν θέσιν των Νερώνων και των Δρούσων; Αν τελευταίον νά έσφάλαμεν, διατί δέν θά είμεθα πρώτοι με- τανοήσωμεν; Επιτυχάνει πάντοτε βρα- δέως κανείς, οτι ζητεί από κοινού. Ζητή- σατε άνευ βραδύτητος χάριτας ιδιαίτέρως και άνευ βραδύτητος θά τός λάβετε. Οί λόγοι κλονίζουσι τά πνεύματα των στρατιωτών και έμβάλλουσι μεταξύ αυτών δυσπιστίαν. Οί νεο- σύλληκτοι άποσπώνται των παλαιών στρα- τιωτών. Η μία λεγεών χωρίζεται από την άλ- λην. Όλίγον κατ' όλίγον αναγεννάται ή ύπα- κοή και ή πειθαρχία.

Έγκαταλείπουν τās θύρας του στρατο- πέδου. Αί σημαίαι αι όποιαι κατά την αρχήν της στασεως ειχον συνενωθή και συγκέν- τρωθή εις έν μέρος, επαναφέρονται εις τās οικίας θέσεις.

Ο Δρούσος κατά τās εξημερώματα συγκα- λεί τους στρατιώτας, και με φυσικήν τινα άξιολογίαν, ή όποια άναπληροί παρ' αὐτῷ

την ευγλωττίαν, παραπονείται διά τό παρελ- θεν και επίνει τό παρὶν. Άνακρινει εις τους στρατιώτας, ότι αι άπειλαι και αι τρο- μοκρατίαι δέν δύνανται νά τον κάμψουν. Βλέ- πει ή ή αὐτούς ευπειθείς και ήέτας. Θα γρά- φη εις τον πατέρα του νά λησμονηθουν τά λάθη, των και νά ικανοποιηθουν αι αξιώσεις των. Έπι τή παρακλήσει των εκλέγουν διά δευτέραν φράσιν ως επιτροπήν των προς τον Αύτοκράτορα τον υίον του στρατηγού Βλέο- σον με τον Απρόνιον εκ της τάξεως των Ίπ- πέων και της ακολουθίας του Δρούσου και τον Κατόνιον εκατόνταρχον πρώτου λόχου συντοματος πεζικού.

Αί γνώμαι διηρέθησαν. Οί μὲν ήθελον νά άνημέσουν την επιτροπήν των αντιπροσώπων τούτων και εις τό χρονικόν τουτο δ' ίστημα τούτου δια ήπίου τρόπου νά κατευνά- νω ζητήσουν διά ήπίου τρόπου νά κατευνά- σουν τους στρατιώτας. Οί άλλοι τούνανείον έγνωμάτευσαν όπως ληφθώσιν μέτρα δραστι- κώτερα. Ο όχλος, έλεγον, εινε πάντοτε των άκρων. Άπειλεί όταν δέν τρέμη. Όταν τρο- μοκρατηθή, άτιμωριται δύναται τις νά τον πε- ριφρονήση. Έπρεπε εις τους δυσειδίμονας αυτών φοβους νά προσθέσουν τους φόδους της έξουσίας, και νά έξοντώσουν τους αρχη- γούς της στάσεως. Τά έντοκα του Δρούσου έκλινον προς τά αυτηνά μέτρα. Στέλλει και άναζητεί τον Περσένιον και τον Βιμπου- λένον, και διατάσσει νά τους φονεύσουν. Πολλοί ιστορικοί αναφέρουσιν, ότι τους έθαψαν και τους δύο κρυφώς εις την σκη- νήν του στρατηγού, άλλοι λέγουσιν, ότι τά πτώματά των έρρίφθησαν έξω του στρατοπέ- δου υπό τās ύψεις των στρατιωτών.

Άνεζητήθησαν κατόπιν οι πρώτοι αίτιοι της στάσεως. Μέρος αυτών επλανάτο εκτός του στρατοπέδου. Ούτοι έσφάγησαν υπό των εκατοντάρχων ή υπό των Πρακτωριανών του Δρούσου. Αύτοι ούτοι οι στασιασται εις έν- δεξιν της πίστεως των παρέδωκαν τινάς εξ αυτών. Κατά το έτος εκείνο ο χειμών υπίρξε πρόωρος. Συνεχείς βροχαι και θύελλαι ήμ- πόδιζον τους στρατιώτας νά έξέρχονται των σκηνών των και νά συγκεντρώνωνται. Μόλις ήδύνατο νά συκρατοθν τās σημαίαι των έναντίον της διαίότητος της θυέλλης και των χειμάρρων. Όλα αυτά έδιπλασάζον τους φόδους των. Έπό την επήρειν εύρισκόμενοι ότι ο ουρανός ειχεν όρησθή έναντίον αυτών, έφρόνον, ότι ή ασθένεια των συνετέλεσε νά ώρριούν τά άστρα, και ότι προεκλούν την θύελλαν και ότι μοναδικόν μέσον θεραπείας των δεινών των ήτο νά εγκαταλείψουν στρα- τόπεδον τοσοούτον άπαίσον και νά μεταβή

ΑΙ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

ΣΟΦΙΑ, Αύγουστος. (Γιατίτρα άνταπό- κρισις).—Τα σιγνά επεισόδια, τὰ δημιουρ- γηθέντα υπό των κομιτατικών συμμοριών, εις βάρος των γειτόνων της Βουλγαρίας, ήνάγκασαν τους γείτονας αυτης νά λάβουν έκτακτα μέτρα επί των συνόρων, όπως εξα- σφαλισουν τὰ έδάφη αυτών, έναντίον οι σ- δήποτε νέας επιδρομής των κομιτατζήδων.

Όσοις, συνεπεία του τελευταίου ρου- μανοβουλγαρικού επεισοδίου της Δοβρου- τοάς, ή Ρουμανική κυβένησις προέβη, ως γνωστόν, εις έντονα διαζήματα προς την κυβένησιν της Σόφιας, διά τό ζήτημα των συμμοριών. Επίσης και ή Σερβία, συνεπεία της κατά του Πόποβιζ δολοφονίας και συμ- φώνως προς τās δηλώσεις του Νιντσιτς, θά προβή εις διαβήσιν εν Σόφια, εδθός ως προαποθωόν αι έν Μοναστηριω διεξιγόμε- ναι σχετικαι ανακρίσεις και άπιστολή τό πό- ρισμα εις τό επί των έξωτερικών ύπουργείον της Γιουγοσλαβίας.

Όλα αυτά τὰ μέτρα άνησύχρσαν μέγας τους εν Βουλγαρία πολιτικούς κύκλους και ιδίως τους μακεδονικούς τοιούτους, οτινες διαβλέπουν, ότι όράσις αυ ή των κομιτατι- κών συμμοριών δέν θά έχη ή βλαβερήν επί- δρασην επί της Βουλγαρίας. Την ιδεαν ταύ- την δέν συμμερίζονται μόνον οι γείτονες της Βουλγαρίας ούτε και ώρισμένοι βουλγαρικοί πολιτικοί κύκλοι αλλά και μεγάλη μερίς της δημοσίας βουλγαρικής γνώμης.

Ο σοβαρός βουλγαρικός τύπος με- ταξύ του όποιου πρωιοσιατούν ή «Μίρο», ή «Ζιάμε», ή «Ναπρέτι» και άλλαι εφημερίδες άναγνωρίζουν τον κίνδυνον, δν διασέχει ή Βουλγαρία εκ παρομοίων κομιτατικών έπι- θέσεων και επεισοδίων, άτινα δημιουργούν κατά των γειτόνων της Βουλγαρίας κρατών, αι εκνομοι οργανώσεις, οι άνεύθυνοι παρά- γοντες και αι μακεδονικαι οργανώσεις.

Έκαστος εις τό χειμερινόν του στρατοπέδον.

Η όγδόη λεγεών άνεχώρησε πρώτη. Έ- πεπτα ή δεκάτη πέμπτη. Η έννάτη επέμεινε νά παραμείνη, έως ότου έλθη ή απαντησις του Τιβερίου. Αλλά στερουμένη έπισχυσεων εκ της άναχωρήσεως των άλλων ήκολούθησε και αυτή την γενικήν ώτησιν, και ο Δρούσος χω- ρις ν' άναμείνη την επάνοδον των αντιπρο- σώπων των στασιαστών, βέβαιος, ότι άποκα- τέστη ή πειθαρχία άνεχώρησε διά την Ρώμην.

ΚΩΝΣΤ. Ι. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ο Βούλγαρος δημοσιογράφος Αντώνωφ, εν μακροῦ άρθρω αυτου εν τη «Ναπρέτι», κατόπιν των θλιβ-οσῶν επεισοδίων, α οι ση- θείται οργανώσεις εδημιούργησαν και εξακο- λουθουν νά δημιουργούν εις βάρος των γει- τόνων της Βουλγαρίας ως και κατά των εν Βο λγαρία ξένων μειοσιτήτων, ιδίως των Έβραίων, συνιστά εις την βουλγαρικῆν κυ- βέρνησιν νά διαλύση όλας αυτας τās οργανώ- σεις νά επιβάλη τό κύρος του νόμου και νά αναλάβη αυτη, ως υπεύθυνος κυβένησις εις χείρας αυτης την έξουσίαν, άνυψώνουσα τό ρόληρον της Βουλγαρίας.

Πρόπει επί τέλους νά έννοήση ή κυβένησ- σις, λέγει ο άρθρωγράφος, ότι τὰ επεισόδια ταυτα θά προξενήσουν μεγάλην ζημίαν εις την Βουλγαρίαν ήρ εκάτέον εις τὰ όμματα της Εθρώπης, και την όποιαν άπομακρύ- νουν διά παντός εκ της φιλίας των γειτόνων οτινις εκηρόχθησαν εκθού αυτης.

Το άρθρον τουτο του Βουλγαρου δημοσι- ογράφου άπήρесе μέγας εις τās άνευθύ- νους οργανώσεις ιδίως εις τās Μακεδονικās τοιαύτας.

Έξ άφορμής τουτου ο σύμβουλος του Μακεδονικού κομιταίου Τομιλέφκη επιτί- θεται σφοδρως κατά του Αντώνωφ οτις λέγει επιζητεί την διάλυσιν, την έξόντωσιν αυτών.

Εν ένλ λόγω οι Μακεδόνες πρωτοισως εβ- ρίσκουν ότι αι μακεδονικαι οργανώσεις δέν εινε επαναστατικαι αλλά φιλανθρωπικαι κα- θήκοντα τα όποια άσχοοονται με την έν- κατάστασιν των προσορίων την προσοσίαν των μειοσιτήτων εις τα έδάφη τὰ κατεχό- μενα υπό της Ελλάδος, της Σερβίας και της Ρουμανίας.

Ούτοι εύρίσκουν ότι υπεύθυνοι διά την δημιουργίαν των συμμοριών εινε οι γείτονες της Βουλγαρίας οτινες, ως εκ του τυραννι- κού καθεστώτος αυτών έπροσάλασαν την δυσφορίαν του εις τα έδάφη αυτών βουλγα- ρικού στοιχείου, τό όποιον εν τη άπομώσει αυτου όπως επεραμινθη των δικαιωμάτων του καταφεύγει εις τὰ όπλα. Σκοπός των βουλγαρικών τούτων Ισχυρισμών εινε εὐό- ητος.

Οι Βούλγαροι επιδιώκουν την διαταρ- χήν διεθνοδς δοκίμης, εις τὰ ύπ' αυτών εκ- γωρηθέντα εις την Σερβίαν και την Ρουμα- νίαν έδάφη, δηλαδή την άνάμιξιν των Εθ- νωπαίων εις τὰ έσωτερικά των γειτόνων της

Βουλγαρίας, όπως αναφυή το ζήτημα των μειονοτήτων επί της σκηνής και επιύχουν οι Βούλγαροι δικαιώματα τα οποία άλλως τε της είνε εξησφαλισμένα υπό των διατάξεων των συνθηκών.

Πάντως διά του θορύβου ον εγείρουν επιδιώκουν την αναβίβασιν επί της σκηνής του Μακεδονικού ζητήματος. Διό τοῦτο ἀκριβώς και καθημερινώς ἐν τῷ τύπῳ αὐτῶν ἐγείρουν θόρυβον περί ἐκροζώσεως τοῦ βουλγαρικοῦ στοιχείου ἐκείθεν ἐνώ δια τούς ἐαυτούς των ἐξακολουθοῦν νά τονίζουν ὅτι εἶνε πάντοτε ἀνεκτικοί ἐναντι τῶν ξένων ἐν Βουλγαρία μειονοτήτων.

Ἀλλά διατί τότε δημιουργοῦν τόσον συζητήματα ἐπεισόδια ἐναντίον τῶν γειτόνων;

Ἡ μακεδονική ὁργάνωσις εἰς μεγάλης προβαίνει ἐνταῦθα προετοιμασίας διὰ τήν ἑορτήν τοῦ «Ἡλίνδου» ἥτις θά ἑορταπῆ μετὰ μεγάλης ἐπισημότητος.

Ὀλόκληρος ἡ μακεδονική μεταάστεισις θά προσέλθῃ τήν ἡμέραν ἐκείνην με τὰς πενθήμερος σημαίας αὐτῆς εἰς ἐνδειξιν διαμαρτυρίας κατά τῶν γειτόνων κρατῶν τῆς Βουλγαρίας.

Ἐπὶ τῇ ἐνκαιρίᾳ ταύτῃ τὸ μακεδονικὸν κομμάτιον προσκαλεῖ ὅλους τοὺς διαδοῦς τοῦ «Ἡλίνδου» νά προσέλθουν ἀδιδως εἰς τήν ἑορτήν ὅπως τιμήσουν τήν μνήμην τῶν πεσόντων ἀγωνιστῶν και δώσουν τὸν ὄρκον τῆς πίστεως πρὸς αὐτοὺς ὅτι στεροῶς κρα-

τοῦν τὴν σημαίαν ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἔπασαν.

Ὁ συντάκτης τοῦ ὁργάνου τῶν Μακεδονικῶν ὁ γανώσεων Π. Μάρμεφ δημοσιεύει κύριον ἀρθρον ἐν τῇ «Νεζαβισήμα Μακεδονία» δι' οὗ ἐμφαίνεται ὁ φανατισμὸς και τὸ μῖσος ὅπερ οἱ ἡγέται τῆς μεταναστεύσεως ἐνοσταλλάζουσι εἰς τὰς καρδίαις τῆς μεταναστεύσεως κατά τῶν γειτόνων τῆς Βουλγαρίας ἰδίως κατά τῆς Ἑλλάδος και τῆς Σερβίας.

«Τὰ πλήγματα τῶν αἱματηρῶν βημάτων τῶν πεσόντων Μακεδόνων ἀγωνιστῶν γράφει ὁ Μάρμεφ, συντριψαν τὴν μεγάλην τουρκικὴν Ἀυτοκρατορίαν, σήμερον δὲ ἐκ τῶν βημάτων τῶν νεαρῶν μαθητῶν αὐτῶν, σείονται και καταστρέφονται τὰ θεμέλια δὲ ο βαρβάρων κρατῶν αὐτῶν διὰ τῆς μαχαιρᾶς πειρῶνται νά βαπτίσουν ἕνα λαὸν ὅστις ἀποστρέφεται αὐτά.

Ἄλλ' ἡ πίστις τὸ φρόνημα και ἡ λαχὺς τοῦ μακεδονικοῦ πληθυσμοῦ ἐξακολουθεῖ ὁ ἀρθρογράφος θά θρασύσουν τὴν μάχαιραν ταύτην και ἐπὶ τῆς τυραννικῆς ἐξουσίας τῶν κρατῶν τούτων θά ἀναθάλλῃ τὸ δένδρον τῆς Ἐλευθερίας.

Ἐκ παρομοίων ἀρθρων δυνάμεθα νά συμπεράνωμεν πόσον αἱ μακεδονικαὶ ὁργανώσεις εἶνε φιλανθρωπικὴ σωματεῖα και πόσον φιλανθρωπικοὺς σκοποὺς ἐπιδιώκουν νά πραγματοποιήσουν, και πόθεν ἀποστέλλονται οἱ κομιτατζήδες εἰς τὰ σύνορα.

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

ΕΘΝΟΙ ΚΑΙ ΛΑΟΙ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΓΑΛΛΟΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Εἰς τὰ τελευταία ἀπομνημονεύματα τοῦ πρώην προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας Ραυμόνδου Πουανκαρέ, καθὼς και εἰς ἄλλα δημοσιεύματα ξένων ἐπὶ τῶν Βαλκανικῶν γεγονότων τῆς τελευταίας δεκαπεντατίας, θά παρετήρησαν ἀσφαλῶς πολλοί, ὅτι εἰς τὰς σκέψεις τῶν πρὸ τοῦ πολέμου ἰθυόντων τὰς τύχαις τῶν μεγάλων Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν τὰ ἔθνηκα Βαλκανικὰ ζητήματα ἐθεωροῦντο ὡς δευτερευούσης σημασίας αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ, δηλαδὴ ὅσον ἀφορᾶ τὰ συμφέροντα τῶν ἀμέσως ἀνδιαφερομένων λαῶν τῆς χερσονήσου, ἀψησχόλουσι δὲ τὰς Μεγάλας Δυνάμεις ὄνον καθ' ὅτι ἀφεώρουν τὸν ἀνταγωνισμὸν αὐτῶν πρὸς ἐπικράτησιν ἢ πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς οἰκονομικῆς ἢ πολιτικῆς αὐτῶν ἐπιρροῆς.

Τοιοῦτοτρόπως ἡ Ἑλληνική ὑπόθεσις ἀπὸ ἑκατονταετίας ἐλάχιστον ἐνδέφερε τὰς Μεγάλας Δυνάμεις ὡς ζήτημα ἀφορῶν τὴν ἔθνηκα ἀποκατάστασιν ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων ἀνηκόντων εἰς ἐνδοξον ἔθνος, καθάβλλον πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως ἀνακτήσῃ τὴν πολιτικὴν ἐλευθερίαν του. Κατεδείχθη τοῦτο ὄχι μόνον εἰς τὴν χάραξιν των πρώτων συνόρων τοῦ ἐλευθέρου Κράτους, ἀλλὰ και μετέπειτα εἰς τὰς διαφόρους κρίσεις Ἑλληνικὰς περιστάσεις. εἰς τὴν ἐξέυρεσιν Βασιλέως, εἰς τὰ διαφωρα συνέδρια τὰ ὅποια προσεκάλεσε τὸ ἔθνος ἐν διαρκεί ἐπανάστασει κατά τῶν Τούρκων. Τὸ συνέδριον τοῦ Βερολίνου με τὰς ἀποφάσεις του ὑπῆρξεν ἡ κατακλείς τῆς πολιτικῆς ταύτης τῶν Μεγάλων

Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν.

Εἶνε ἀναμφισβήτητον ἐπίσης ὅτι ἀνίλον ἡγετακτικὴν ἐτήρησαν τὰ κράτη ταῦτα και ὅσον ἀφορᾶ τὰς ἄλλας Βαλκανικὰς χώρας και γενικῶς ὅλα τὰ μικρὰ ἔθνη τὸ φαινόμενον τοῦτο δὲν ὤφειλετο μόνον εἰς τὸν ἀνταγωνισμὸν τῶν Μεγ. Δυνάμεων ἀλλὰ και εἰς τὴν ἀδιαφορίαν αὐτῶν διὰ πᾶν ὅτι ἀφεώρα τὰ μικρὰ ἔθνη και εἰς τὴν ἀγνοίαν τῆς καταστάσεως των. Τοιοῦτοτρόπως παρετηρήθη πολλάκις νά προκύψουν προβλήματα δυσμενῆ διὰ τὰς Μεγάλας Δυνάμεις, ὀφειλόμενα εἰς τὴν ἀγνοίαν τούτων.

Πρέπει νά ἀναμεινώμεν ἴσως ὅπως παρέλθουν αἰῶνες ὁλόκληροι διὰ νά γνωρίσουν τὰ μικρὰ ἔθνη αἱ Μεγάλαις Δυνάμεις, ὅταν ἡ σημερινὴ ἐποχὴ θά μελετᾶται ὑπὸ τῶν ἱστορικῶν τοῦ μέλλοντος. Ἐν τῷ μεταξύ ἄς ἀρκούμεθα νά ἀντικρούωμεν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὀρισμένα πασιφανῆ δείγματα τῆς ἀγνοίας, ἢ ὁποία μᾶς περιβάλλει εἰς τὴν σκέψιν τῶν μεγάλων Κρατῶν και γενικῶς τῶν ξένων.

Ἐν τούτων εἶνε ἀσφαλῶς και τὸ περιεχόμενον ἐνὸς βιβλίου τὸ ὅποιον ἐξεδόθη τελευταίως ἐν Παρισίοις ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐθνη και Λαοὶ τῶν Βαλκανίων». Συγγραφεὺς αὐτοῦ φέρεται ὁ διαπρεπὴς καθηγητῆς, δημοσιολόγος και ταυτοχρόνως δημοσιογράφος, ὁ κ. Jacques Ancel. Ὁ κ. Ἀνσέλ καίτοι εἶνε καθηγητῆς Πανεπιστημίου δὲν περιορίζεται εἰς τὴν ἀκαδημαϊκὴν δρασίν του ἀλλὰ ἀσχολεῖται και εἰς τὸ ἔργον τοῦ δημοσιογράφου, διευθύνων ἀπὸ τινος τὸ ἐξωτερικὸν τιμήμα τῆς σοδαρᾶς ἐφημερίδος «L'Information». Ἐν Ἑλλάδι εἶνε γνωστὸς ἀπὸ προηγουμένου βιβλίου του, τὸ «Ἐγχειρίδιον τοῦ Ἀνατολικοῦ Ζητήματος», εἰς τὸ ὅποιον χαρακτηριστικὸν εἶνε, ὅτι ὁ συγγραφεὺς μεταχειρίζεται τὴν γεωγραφίαν—τὴν ὁποίαν, ὁμολογουμένως, γνωρίζει καλῶς διὰ νά μελετήσῃ τὸ πολύπλοκον Βαλκανικὸν και Ἀνατολικὸν ζήτημα και ἐξηγήσῃ τὰ παρουσιαζόμενα ἐξ αὐτοῦ ἱστορικὰ φαινόμενα. Εἰς τὸ βιβλίον του ἐκείνο ὁ γάλλος συγγραφεὺς ἐπέδειξε σημαντικὴν ἀντικειμενικότητα και ἀρκετὴν πρωτοτυπίαν, ἢ ὁποία καθιστᾶ εὐανάγνωστον τὸ σύγγραμμα.

Τὸ νέον βιβλίον: «Peuples et Nations des Balkans» ἔχει ὀλιγωτέραν ἀντικειμενικότητα και περισσοτέραν πρωτοτυπίαν, ἐξικνουμένην μέχρι τοῦ παραδόξου. Ὁ κ. Ἀνσέλ, γεωγράφος και ἱστορικὸς συγχρόνως, προσεπάθησε—και εἶνε τοῦτο πρὸς τιμὴν του—νά μελετήσῃ ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῶν τοὺς

λαοὺς και τὰ εἶδη τῆς Βαλκανικῆς χερσονήσου. Δὲν τὸ κατώρθωσε. Εἶδε μόνον τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ζωῆς τῶν Βαλκανικῶν λαῶν και προσεπάθησε με ἄπλᾶς ἐντυπώσεις νά δημοσιοποιήσῃ ἱστορικὴν μελέτην, ἀξίαν τῆς ἱστορίας. Αἱ σκέψεις του εἶνε ἀναμφισβήτητοι: πρωτότυποι, ἀλλὰ τόσον πολὺ ὥστε καταντῶν φαιδραί.

Ὁ κ. Ἀνσέλ, φίλος τῶν Βαλκανικῶν λαῶν ἐνόμισε ὅτι τοὺς ἐξυπηρετεῖ ἂν τοὺς πείσῃ ὅτι ὅλοι ἔχουν τὸν ἴδιον πολιτισμὸν, τὰ ἴδια ἰδεώδη, τὴν ἴδιαν λαϊκὴν ζωὴν. Οἱ μέχρι τοῦδε γνωστοὶ ἔθνηκα πολιτισμοὶ τῶν λαῶν τῆς χερσονήσου ἀνονοῦν πρὸ τοῦ γενικοῦ Βαλκανικοῦ πολιτισμοῦ. Πιστεύων εἰς τὴν ἰδίαν αὐτὴν ὁ γάλλος συγγραφεὺς ἀνεξήτησε πᾶν ὅτι ἔχουν κοινὸν οἱ διάφοροι λαοὶ τῆς Βαλκανικῆς και ἐξ αὐτοῦ συνέθεσε με τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν μακρίαν ἕνα ὅραιον πινάκα ἰδιαιτέρου Βαλκανικοῦ πολιτισμοῦ, τόσον ὅραλον ὥστε νά εἶνε καταρνήτης ἢ φανταστικότης του. Εὐχάριστοῦμεν τὸν κ. Ἀνσέλ διὰ τὸ ὄραμα τοῦ ὅποιον μᾶς ἐχάρισε ἐκδίδων τοιοῦτον βιβλίον ἀλλὰ θά μᾶς ἐπιτρέψῃ νά μειδιάσωμεν εἰς τὰ τολμηρὰ συμπεράσματά του, τὰ ὅποια δὲν εἶνε ποσῶς προϊόντα ἱστορικῆς καθαρῶς μελέτης.

Ὁ κ. Ἀνσέλ ἐθεώρησε πράγματι σκοπὸν νά ἐκλάβῃ τὴν ἐπιθυμίαν του—ἐπιθυμίαν φίλου τῶν Βαλκανικῶν λαῶν, τὸ τονίζομεν και πάλιν—ὡς πραγματικότητα. Πονῶν διὰ τὸν μεταξὺ τῶν Βαλκανικῶν λαῶν παρατηρούμενον ἀνταγωνισμὸν και ἀγνοίαν—μειονέτημα ἱστορικὸν ὅτι ὁ ἀνταγωνισμὸς αὐτός ὀφείλεται εἰς τὰς δολοπλοκίας και τὸν ἀνταγωνισμὸν τῶν Μεγ. Δυνάμεων, ἐνόμισεν, ὅτι ἐξυπηρετεῖ τοὺς Βαλκανικοὺς λαοὺς, διαβεβαιῶν αὐτοὺς, ὅτι ἀποτελοῦν ἐν σύνολον πολιτισμὸν, εἰς τρόπον ὥστε ὁ ὄρεινός Ἑλληὴν νά συγγενεῖ περισσότερο πρὸς τὴν ὄρεινὸν Βούλγαρον, Σέρβον, Ἀλβανὸν ἢ πρὸς τὸν πεδινὸν συμπατριώτην του.

Βεδαιῶς αἱ συνθήκαι τῆς ὑπὸ τοὺς Τούρκους κοινῆς διαβιώσεως ἔδωκεν εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς λαοὺς πολλὰ τὰ κοινὰ εἰς τὴν ζωὴν και τὴν ἐμφάνισιν των, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου μέχρι τοῦ νά ἐξάγεται τὸ συμπέρασμα, ὅτι ὅλοι οἱ Βαλκανικοὶ λαοὶ ἀποτελοῦν ἕνα πολιτισμὸν Βαλκανικόν, ἢ ἀπόστασις εἶνε μεγάλη, λυπηρὸν δὲ εἶνε, ὅτι ὁ συγγραφεὺς τοῦ κύρους τοῦ κ. Ἀνσέλ διήλθε τὴν ἀπόστασιν αὐτὴν ἀπνευστί, γράφων εἰς βιβλίον με ἀπατήσεις, ὅτι οἱ Σέρβοι και οἱ Βούλγαροι ἔχουν

κοινόν μετά των Ἑλλήνων πολιτισμόν.
 Τὴν γνώμην αὐτὴν ἐν τῇ διατυπώσασιν ἀπὸ πνεύμα ακρατοῦ ἐθνικισμοῦ, μὴ ἀναγνωρίζοντας τὰ λογικὰ ὄρια, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἀντιληψίν τῆς πραγματικότητος, τὴν ὁποίαν ὁ κ. Ἀνσέλ εἶδεν ἐν ὄρομτι, ὡς, ἄλλως τε, εἶδε καὶ ἄλλας σημαντικὰς λεπτομερείας τῆς ζωῆς τῶν Βαλκανικῶν λαῶν. Πραγματι ὁ ἄλλος συγγραφεὺς παραπλευρῶς ὄρων τῶν εὐνολορικῶν παρατηρήσεων παραβέβηκε γνώμης, αἱ ὁποῖαι εἶνε ἤμισα σοβαροί, ὡς, π. χ., ἡ πυραυλὶς του, ὅτι τὰ 12 οὐ τῶν Ἑλλήνων εἶπε ἀνευ ὀρισμένου ἐπαγγέλματος. Καμμὺν «δοῦλεῖς τοῦ ποδίου», κατὰ τὸ

κοινῶς λεγόμενον, βεβαίως ὁ κ. Ἀνσέλ, χωρὶς νὰ ἐρυθριάσῃ, ἀγνοῶν προφανῶς, ὅτι τὰ 72 οὐ τῶν Ἑλλήνων, τὰ ὅποια ἀναφέρει, εἶνε ἀγρόται, χωρικοί, γεωργοί, κτηνοτρόφοι, αἱ ὅποιοι μὲ τὴν παραγωγὴν τῶν καθίστων τὴν Ἑλλάδα χῶραν ἐξοχῶς γεωργικὴν καὶ ὄχι ἀνευ... ἐπαγγέλματος.

Ὁ κ. Ἀνσέλ βεβαίως, ὅτι εἶνε φίλος τῶν Βαλκανικῶν λαῶν. Τὸν εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν καλὴν του πρόθεσιν, ἢ ὅποια παραμένει ἀπλή πρόθεσις. Θὰ εἴμεθα εὐγνωμονες, ἐὰν ἔπαυε νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν φιλίαν του, ὅπως τὴν ἐφανέρωσε εἰς τὸ τελευταῖον βιβλίον του.

ΔΗΜ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΟΡΘΩΣΙΣ

Δ'

Ὅταν φθάσῃ τις εἰς τὸ Βερολίνον, οἱ Γερμανοὶ σὺς λέγουσιν ; «Δὲν εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἡ πρωτεύουσα μας ἤλλαξε πολὺ μετὰ τὸν πόλεμον ;» καὶ ἀναμένουν—ἢ προσποιοῦνται ὅτι ἀναμένουν—μὴ ἀπάντησιν πλήρη σικτον. Εἶνε δύσκολον νὰ τοὺς τὴν δώσῃ τις.

Κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1924, τὸ Βερολίνον παρουσιάζει τὴν ὄψιν πόλεως εὐημεροῦσης· οἱ πεζοὶ εἶνε πολυάριθμοι, ἡ κίνησις σημαντικὴ, τὰ μαγαζεῖα κοσμοβριθῆ. Ὁ γερμανικὸς ὄχλος εἶνε σκυθρωπὸς καὶ τυπικῶς διατηρεῖ αὐτὴν τὴν πειθαρχικὴν βαρύντητα, ἣτις ἐχαρακτήριζεν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Γεωργίου Λεκόμπτ τοὺς κατοίκους τοῦ Βερολίνου. Ὁ πληθυσμὸς πολὺ ἀπέχει ἀπὸ τοῦ νὰ εἶνε τόσοσ πικνός, ὅσον εἰς τοὺς Παρισίους ἢ τὸ Λονδίνον. τ' αὐτοκίνητα εἶνε ἐκεῖ πολὺ σπανιότερα καὶ δὲν ἀντικατέστησαν τελείως τὰ μετ' ἄλλα ἀμάξια· ἀλλὰ τὰ δημόσια ἀμάξια εἶνε πολυτελέ. Μόνον, ἐπειδὴ ἡ μικρότερα διαδρομὴ στοιχίζει τέσσαρα ἢ πέντε μάρκα χρυσῶν, εἶνε προφανές ὅτι τ' ἀποφεύγουν, ἰδίως οἱ ξένοι.

Ὁ φωτισμὸς τοῦ Βερολίνου εἶνε ἀκόμη περιορισμένος. αἱ λάμπαι δὲν ἀνάπτονται παρὰ κατὰ διαστήματα, καὶ πολλὰ καταστήματα καταβιβάζουσι τὰ σιδηρὰ των παραθυρόφυλλα ἀπὸ τὰς δεκαοκτῶ ὥρας. Ὁλητὴ πόλις—ἐκτὸς τῶν κεντρικῶν συνοικιῶν—καθίσταται αἰφνιδίως μᾶλλον σκοτεινὴ· ἔχασεν αὐτὴν τὴν λάμπιν, ἣτις ἀπετέλει τὴν κο-

κεταρίαν καὶ τὸν καλλίτερον στολισμὸν τῆς.

Τὰ ἐν γένει μέσα τῆς μεταφορῆς διὰ λεωφορεῖα, τὰ τραμβάγια, δὲν ἐπαρκοῦν εἰς τὰς σημερινὰς ἀνάγκας. Ἀποτελέσματα τῆς ἐπαναστάσεως ἀφίνου τοὺς ταξιδιώτας νὰ συσσωρεύωνται ὡς σαρδέλαι καὶ πολλοὶ καπνίζουσι ! Εἶνε βέβαιον ὅτι νὰ διέλθῃ τις τὸ Βερολίνον ὀρθίως ἐντὸς ἐνὸς ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀνέσεως λεωφορείου, εἶνε ἕνας πολὺ δυσάρεστος περίπατος· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκτελοῦνται σπουδαῖα μεταρρυθμίσεις τοῦ «Μιτροπολιταίν» καὶ τοῦ «Νόρντ—Σούδ» ἡ μειονεκτικὴ κατάστασις τῶν τραμβῶν καὶ τῶν λεωφορείων θὰ λησμονηθῇ ταχέως.

Ἄς παρατηρήσωμεν καὶ ἐν σύμπτωμα τῶν νέων καιρῶν ὅτι ὁ μονόελος ἐξηφανίσθη. Πρὸ τοῦ πολέμου ἦτο τὸ χαρακτηριστικὸν διαγνωστικὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ, τοῦ παρέδρου, τοῦ σπουδαστοῦ ὅστις ἀποτελεῖ μέλος σωματείου τινός καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου ἐνὸς μεγάλου ἐμπορικοῦ καταστήματος. Τώρα δὲν φαίνεται πλέον, ἢ τὸ φέρουν μόνον οἱ Ἑβραῖοι.

Πλήθος στρατιωτικῶν στολῶν ἐπεδεικνύοντο ἄλλοτε εἰς τοὺς δρόμους τοῦ Βερολίνου· ἡ φρουρὰ τοῦ Βερολίνου ἦτο σημαντικὴ, διότι τὸ Βερολίνον ἦτο ἡ ἕδρα τῆς στρατιωτικῆς Σχολῆς· πρὸς τούτοις τὸ Ποτσδὰμ εἶνε πολὺ πλησίον, τὸ Ποτσδὰμ ἔνθα εὗρισκοντο τὰ συντάγματα τῆς Σωματοφυλακῆς. Πρὸς δὲ οἱ Γερμανοὶ, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἅτινα προσηγήθησαν τοῦ πολέμου, ἤρρεσκοντο νὰ φοροῦν τὰς στολὰς ἀξιωματικοῦ

τῆς ἐφεδρείας. Ἐνθυμοῦμαι ὅτε ἐταξείδευα εἰς τὰ 1912 καὶ 1913 εἰς τοὺς σιδηροδρόμους τῶν περιχώρων, ἐπὶ δέκα ταξιδιωτῶν οἱ ἅκτω ἔφερον τὴν στρατιωτικὴν στολήν. Σήμερον φαίνονται ὀλιγώτεροι στρατιωτικαὶ στολαί· ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἐξεδροῶν τῶν σταθμῶν, δύναται τις ν' ἀναγνωρίσῃ πολλοὺς ἀξιωματικούς πολιτικά ἐνδεδυμένους. Οἱ νέοι οἵτινες ἀνίκουν εἰς σωματεία, φέρουν ἕνα ἐνδυμα, τὸ ὁποῖον θεωρεῖται ὡς τὸ διάμεσον μεταξὺ τῆς στολῆς καὶ τῆς ἀθλητικῆς ἀμφιέσεως.

Ἐν συνόλῳ, ὁ Γερμανὸς εἶνε ὀλιγώτερον ψυχρὸς παρ' ἄλλοτε. Δὲν ἐπιζητεῖ αὐτὸ τὸ «τρέλλ» τὸ ὁποῖον ἦτο τὸ χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τοῦ πρώτου ἀξιωματικοῦ.

Ὁ στρατιωτικὸς χαρακτήρ τοῦ πληθυσμοῦ ὅστις διέκρινεν ἄλλοτε τὸ Βερολίνον καὶ προσέδιδεν εἰς τὴν πόλιν μίαν ὄψιν μοναδικὴν εἰς τὸν κόσμον, ἐξέλειψε πρὸς τὸ παρόν· ἀλλ' ἀρκεῖ μία μᾶλλον βραχεία διαμονὴ ὅπως πεισθῇ τις ὅτι πολλοὶ κάτοικοι ἐναποβλέπουσι ἐνδομύχως μετὰ πόθου εἰς τὴν ἡμέραν καθ' ἣν τὸ πρὸς στιγμὴν παραγωγικὸν ἐνδυμα θὰ ἐπανακτήσῃ πάλιν τὴν προτέραν του ἡγεμονίαν ἐν τῇ γερμανικῇ πρωτεύουσῃ.

Τὰ μᾶλλον ἐνδιαφέροντα θεάματα τοῦ δρόμου εἶνε αἱ προδηλαί, ἰδίως κατὰ τὴν προσέγγισιν τῶν εορτῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Νέου Ἔτους. Αἱ μᾶλλον ἐλκυστικαὶ εἶνε αἱ προδηλαί τῶν ἐδωδιμοπωλείων : τὰ κοτόπουλα μετ' ἐλεαντίνην, ἢ ἐπὶ σωροῦ ντοματῶν· αἱ γλῶσσαι βοός· τὰ χιλιόμετρα τῶν λουκανικῶν εἰς ποκίλλα συμπλέγματα, τὰ χέλια μετ' ἐλεαντίνην, καὶ μετ' ἀγγουράκια τεχνηέντως συσκευασμένα. Ὅταν παρατηρῇ τις τὰς οἰκογενεῖας νὰ σταματοῦν πρὸ αὐτῶν τῶν προδηλῶν, ἐν ἐξοτάσει ὡς πρὸ ἀπαραβλήτων κομποτεχνημάτων, τότε ἀντιλαμβάνεται τί πραγματικῶς ἐπέφερον αὐτὸς ὁ εἰς τὴν εὐζωίαν συνειδησμένος λαὸς ἀπὸ τὰς κατὰ τὸν πόλεμον στερήσεις.

Πολλοὺς θαυμαστάς ἔχουν ἐπίσης αἱ προδηλαί τῶν ζυμαρικῶν καὶ γλυκισμάτων, ἐνθα φιγουράρουν παντὸς εἶδους πῆτες καὶ γλυκίσματα. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐκπλήττει ἐπίσης εἶνε αἱ προδηλαί τῶν ἀντικειμένων τὰ ὁποῖα δὲν θεωροῦνται τῆς πρώτης ἀνάγκης. Συσκευαί, ραδιογραφίαι, ἀντίτυπα εἰκόνων κτλ. καὶ τὰ βιβλιοπωλεῖα ἔπου τὰ εὐκόλως διαβιβαζόμενα βιβλία πωλοῦνται ἀπὸ

7 ἕως 40 μάρκα.

Τὸ τελευταῖον μυθιστόρημα τοῦ Γκερχάρτ Χαουπτιάν, πωλεῖται 4 μάρκα καὶ 50 δεμέρον μάρκα 6 καὶ 50, ἔκδοσις λούσου μάρκα 40. Ἐννοεῖται ὅτι πρόκειται περὶ ραγχομάκου. 40 μάρκα ἀξίζουν πλέον τῶν 160 φράγκων γαλλικῶν.

Ὅταν εἰσέλθωμεν εἰς ἕνα μαγαζεῖον ἀνάλογον πρὸς τὰ ἰδικὰ μας «μεγαλομαγαζεῖα», ἰδοὺ μερικαὶ τιμαὶ ἐκ τῶν διὰ δῶρα προωρισμένων. Μία πιζάμα ἀπὸ 75 ἕως 125 μάρκα. Μία πανοπλία ἀπὸ κόκκινον δέσμα 20 ἕως 25 μάρκα. Μία κοῦκλα, 25 ἑκατοστομέτρων, 20 ἕως 25 μάρκα. Ἐνα παιγνίδι οἰκοδομικῆς, 40 ἕως 80 μάρκα. Ἐνας παιδικὸς φούρνος, 60 ἕως 90 μάρκα. Μία ἄρκτος ἢ ἕνας πύθηνος 15 μάρκα. Ἐνας ἐλέφας 40 μάρκα. Ἐνας σερβίτζο τσαῖου ἐκ πορσελάνης, 9 κομματάκια, 8 μάρκα. Ἐνα σερβίτζιο καφέ, καὶ 16 κομματάκια, μετ' 12 πετζέτες γλυκίσματος, 80 μάρκα. Μία κρουσταλλινὴ ζαρντινέρα 32 ἑκατοστομέτρων 48 μάρκα. Μία ἠλεκτρικὴ καφετήρα διὰ 10 φλιντζάνια 55 μάρκα. Ἐνα φωνο—ἐπιπλον 1 μ. 33 πρὸς 180 ἕως 500 μάρκα. Ἐνα σερβίτζιον τσαῖου ἐκ μετάλλου καὶ γυαλοῦ, 10 κομματάκια, 125 μάρκα. Ἐνα μετάλλινον σαμβόριον 62 μάρκα.

Ὅταν κανεὶς ἀναγινώσῃ αὐτὰς τὰς ἐπιπολλημένας τιμὰς, δὲν ἠμπορεῖ νὰ συγκρατηθῇ ἀπὸ τοῦ ν' ἀναφωνήσῃ. Οἱ Γερμανοὶ τοὺς ὁμοίους ἐνομιζάμεν κατεστραμμένους, εἶνε λοιπὸν πολὺ πλούσιοι !

Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι ὁ πόλεμος καὶ ἰδίως ἡ μεταπολεμικὴ ἐποχὴ, ὑπῆρξαν αἱ ἀφορμαὶ μᾶς κοινωνικῆς ἀνατροπῆς περὶ τῶν ὁποίων πλέον νὰ εἴπῃ τις μερικὰς λέξεις.

Ἐπεταί τὸ τέλος

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑΙ

Ἡ «Ν.» Ἐποχὴ θὰ δημοσιεύει κριτικὰς μόνον τῶν πρὸς αὐτὴν ἀποσιελλομένων βιβλίων.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ Δ. Π. ΓΟΥΝΑΡΗ

Είς τὸ προηγούμενον τεύχος ἐδημοσιεύθη δὴλωσις καθ' ἣν διὰ τοῦ παρόντος τεύχους θὰ ἐπανήρχιζε κανονικὴ ἡ κυκλοφορία τῶν **ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΩΝ** μὲν ἀλλὰ μὴ κυκλοφορούντων, κατόπιν τοῦ ἀπαγορευτικοῦ νέου περὶ τύπου Νόμου, φυλλαδίων τῆς Πολιτικῆς Ἱστορίας τοῦ ἀειμνήστου Δ. Γούναρη. Προβάντες εἰς τὴν δὴλωσιν ταύτην εἴχομεν ὑπ' ὄψει ρητὴν δὴλωσιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καθ' ἣν ὁ νέος περὶ Τύπου Νόμος θὰ ἐφημερόετο εἰς τρεῖς μόνον περιπτώσεις, τὰς ἀφορώσας, α') τὸ πρόσωπον τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, β') τὰς Ἑλληνοσερβικὰς διαπραγματεύσεις καὶ γ') τὸ συνάλλαγμα.

Παρὰ τὴν δὴλωσιν ὁμοῦ ταύτην τοῦ κ. **Εὐταξία** τὸ **Α'**. Σῶμα Στρατοῦ διὰ διαταγῆς του πρὸς τὸν Τύπον ἔθεσεν εἰς ἰσχὺν καὶ τὸ ἄρθρον ἐκεῖνο τοῦ Νόμου καθ' ὃ ἡ ἐξύμνησις ἢ ὁ ψόγος ἀνδρῶν δρασάντων ἀπὸ τοῦ 1909 ἀπαγορεύεται.

Κατόπιν τῆς νέας ταύτης ἀπαγορεύσεως ὑπεβάλαμεν πρὸς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον τὸ κάτωθι ὑπόμνημα:

Κύριε Πρόεδρε.

Ἀπὸ τῆς 9ης Μαΐου ἔ. ἔ. ἤρξατο ἐκδιδομένη ὑπ' ἐμοῦ εἰς φυλλάδια, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐπισήμων Πρακτικῶν τῆς Βουλῆς τῶν δημοσιευμάτων τοῦ τύπου, καὶ ἄλλων στοιχείων ἡ Πολιτικὴ Ἱστορία τοῦ ἀειμνήστου Δημογέροντος Π. Γούναρη. Τὸ σύστημα τῆς εἰς φυλλάδια ἐκδόσεως τοῦ ἔργου τούτου προετιμήθη παντὸς ἄλλου, διότι τὸ ὅλον ἔργον ἀπαιτεῖ διακοσίας περίπου χιλιάδας δραχμῶν. ἡ δὲ ἐξασφάλισις τοῦ ποσοῦ τούτου μόνον διὰ τῆς ἐγγραφῆς συνδρομητῶν καὶ διὰ τῆς τιμηματικῆς πωλήσεως τῶν φυλλαδίων θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξασφαλισθῇ.

Ἦδη μετὰ τὸ νέον Νομοθ. περὶ τύπου καὶ ἐξυβρίσεων ἐν γένει διάταγμα, τὸ τυπογραφεῖον, μετὰ μάλιστα τὴν σύλληψιν καὶ τοῦ ἀρχιεργάτου τῆς «ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ» ἀνεῖται τὴν ἐκδόσιν τῶν φυλλαδίων, ἅτινα μετὰ τοῦ τεύχους τῆς «**ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ**» ἐκυκλοφοροῦν πρὸς τοὺς συνδρομητὰς καὶ ἀναγνώστας αὐτῆς. Ἡ τοιαύτη ἀρνησις στηριζομένη εἰς σχετικὸν ἄρθρον τοῦ Νομοθ. Διατάγματος ὡς ἀπαγορεύει ὡς τὸν ψόγον ἢ τὴν ἐξύμνησιν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς χώρας, δρασάντων ἀπὸ τοῦ 1909 καὶ ἐντεῦθεν δημοσιεύει δι' ἐμὲ πτωχὸν ἐκδότην, ὅστις ἐστήριξα τὴν ἐκδόσιν ταύτην εἰς τὰς συνδρομὰς τοῦ Κοινοῦ, ὃν αἱ πλείστα κατεβλήθησαν ἤδη, σοβαροτάτην δυσχέρειαν ἠθικὴν τε καὶ ὑλικὴν. Εἶμαι δηλονότι ὑποχρεωμένος ἂν ἢ ἀπαγορεύσεις τῆς ἐκδόσεως καὶ κυκλοφορίας τοῦ Βιβλίου τούτου ἤθελε παραταθῆ, νὰ ἐπιστρέψω πρὸς τὸν 75 περίπου χιλιάδων δραχμῶν

μῶν εἰσπραχθὲν παρὰ τῶν συνδρομητῶν, τὸ ὅποιον ἐδαπάνησα ἤδη εἰς καταβολὰς τυπογραφικῶν, βιβλιοδετικῶν, ἀγορᾶς χάρτου, κατασκευῆς κλισέ κλπ.

Πρὸς ἀποσόβησιν τῶν δυσχερῶν τούτων συνεπειῶν, ὑπ' ὧν ἀπειλοῦμαι, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω ὅπως παρασχεθῇ ἐν-ὑπὲρ ἐρημνεία τοῦ ἄρθρου ἐκεῖνου καθ' ἣν ἢ εἰς βιβλία βιογράφοις τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς χώρας νὰ μὴ ὑπάγῃται εἰς τὴν ἀπαγορευτικὴν διάταξιν τοῦ ἐν λόγω Νομοθετήματος.

Ἦδη κυκλοφοροῦν βιβλία ἀναφερόμενα εἰς πολιτικὰς ἀγορεύσεις τοῦ κ. Ἐλευθ. Βενιζέλου, βιβλία ἐξαιρόντα τὴν ἐν πολέμοις δρασίαν τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, βιβλία ἀφορῶντα τὴν Πρωθυπουργίαν τοῦ κ. Στ. Σκουλούδη, λόγους τοῦ Ἐμμαν. Ρέπουλη, τὸ βιβλίον περὶ Νικολάου Στρατοῦ, περὶ Ἰωάννου Δραγούμη καὶ ἄλλων ἀνδρῶν, δρασάντων κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην.

Ἡ πολιτικὴ Ἱστορία τοῦ Δημογ. Γούναρη ἔξ ἄλλου, ἐκδιδομένη ἀπὸ τοῦ Μαΐου 1926, ὅποτε δὲν ἴσχυε τὸ ἐν λόγω Νομοθετ. Διάταγμα, δὲν δύναται νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὰς διατάξεις αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον ἐν αὐταῖς δὲν περιλαμβάνεται διάταξις παρέχουσα ἀναδρομικὴν ἰσχύν.

Θέλω νὰ ἐπιζῶ Κύριε Πρόεδρε ὅτι τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἀναγνωρίζον τὴν ὁρθότητα τῶν παρατηρήσεών μου τούτων θέλει προσέλθει εἰς τὴν ἐν λόγω ἐρημνείαν διὰ νὰ ἀποσοβηθοῦν αἱ ἠθικαὶ καὶ ὑλικά συνεπειαι, ὡς ἀντιμετωπίσω ἐκ τῆς διακοπῆς τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐν λόγω ἔργου.

Τόσον ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὅσον καὶ τὰ πλείστα τῶν μελῶν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐδήλωσαν ἡμῖν ὅτι θὰ προσέλθουν εἰς τὴν ὡς ἀνω διατυπωμένην παρερημνείαν.

Θέλουμεν ὅθεν νὰ ἐπιζῶμεν ὅτι ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς τεύχους θὰ εὐρεθῶμεν εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ ἐπαναρχίσωμεν τὴν κυκλοφορίαν τῶν φυλλαδίων τῆς Ἱστορίας τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρός.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΗΡ. ΜΑΛΛΩΣΗΣ

ΜΕΓΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ

ΜΟΝΟΝ 50.000 ΑΡΙΘΜΟΙ

ἔκ τῶν ὁποίων 30,000 κερδίζουν δραχ. 33,000,000

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ ΟΛΟΙ ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΤΟΥ

Διὰ τοὺς ἐργάτας θὰ εἶναι τὸ σπιτάκι των στὴν ἐξοχῆ.

Διὰ τοὺς ὑπαλλήλους θὰ εἶνε ἡ ἀποκατάστασις εἰς ὠραῖον διαμείρισμα.

Διὰ τὰς δεσποινίδας θὰ εἶναι ἡ προεξία των.

Διὰ τοὺς ἀστούς θὰ εἶνε ἡ εὐμάροια.

Διὰ τοὺς ἐπιχειρηματίας θὰ εἶναι νέα κεφάλαια.

Διὰ τοὺς εὐπόρους θὰ εἶναι ἡ ἀφθονία.

ΜΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ 6 ΔΡΧ. ΚΑΘΕ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΘΑ ΔΥΝΗΘΗΤΕ Ν' ΑΣΦΑΛΙΣΤΕ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΣΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡ. ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ Παναγιωτοπούλου 9.

Τὰ γραμμάτια πωλοῦνται ἐπίσης εἰς ὅλα τὰ καταστήματα τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν, εἰς τὸ Κεντρικὸν Πρακτορεῖον τῶν Ἐφημερίδων, τὴν Ἐταιρίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου καὶ τοὺς λοιποὺς πράκτορας τῆς Ἐταιρίας τοῦ Λαχείου.

ΠΙΣΤΩΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

Κεφάλαιον Δραχμῶν 10,000,000

ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 33

Ἀριθμὸς Τηλεφώνου 12-69

Δ)ΝΤΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΠΡΩΤΗΝ ΖΗΤΗΣΙΝ

6^ο
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

8^ο

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ — ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΕΙΣ ΞΕΝΟΝ ΝΟΜΙΣΜΑ

ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

ΕΑΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1926

ΑΓΓΛΙΚΑ ΗΓΓΥΗΜΕΝΑ ΚΑΣΜΗΡΙΑ

ΦΙΝΤΕΞ

ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΦΗΜΗΣ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

ΠΕΝΤΛ & ΡΙΒΕΤΤ ΛΙΜΙΤΕΔ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ ΧΟΥΔΕΡΣΦΙΛΔ & ΣΚΩΤΙΑΣ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΣΥΛΛΟΓΗ
ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ : Μέγαρον Ἐφεσίου ΣΤΑΔΙΟΥ 24

ΠΩΛΗΣΙΣ ΛΙΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΧΟΝΔΡΙΚΗ

Ευρίσκονται επίσης εις τούς καλύτερους ἔμπορορρά-
πτας τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν ἐπαρχιῶν.

Εἰδικὴ ὑπηρεσία ἀποστέλλει δείγματα τῷ αἰτοῦντι.

Παραγγεῖλαι δεχταὶ οἰασδήποτε ποσότητος ἀποστελλό-
μεναι ἢ ἐξ Ἀθηῶν ἢ ἐκ Λονδίνου.

ΑΓΓΛΙΚΑ ΦΙΝΤΕΞ (ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ)

Ἐγγυώμεθα ὑπευθύνως ὅτι τὰ ὑπὸ τὸ κατατεθὲν
σῆμα **ΦΙΝΤΕΞ** κασμήρια, προϊόντα τῶν ἐν Huddersfield
(Ἀγγλίας) ἐργοστασίων μας εἶναι κατασκευασμένα ἀπὸ
τὰ ἐκλεκτότερα ὑπάρχοντα ὕλικά καὶ ἐπεξεργασμένα μετὰ
τῆς μεγαλυτέρας δυνατῆς ἐπιμελείας καὶ τελειότητος.

Ἄλλα τὰ ὑφάσματά μας τὰ φέροντα εἰς τὰ ἄκρα κεντη-
μένον τὸ σῆμα **ΦΙΝΤΕΞ** εἶναι τελείως ἠγγυημένα εἰς τοὺς
ἀγοραστὰς τόσοσιν διὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χρωματισμοῦ τῶν,
τὴν ἀπαλότητα τῆς ἀφῆς, καὶ τὴν ἐξαιρετικὴν τῶν ἀντο-
χῆν ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀμειπτον τεχνικὴν τῶν ἐκτέλεσιν.

PENDLE & RIVETT LTD